

moji

Sport

GLOBE
Sortiranje
otpada

List učenika i učitelja Osnovne škole prof. Franje Viktora Šignjara, Virje

vir

Nacionalni
ispiti

Mentalno zdravlje

Lepi
naš kaj

Mala liga
naše škole

Naše PŠ:
Hampovica
Miholjanec i
Šemovci – 200-ta obljetnica

Intervjui
Lidija Šiptar
Vesna Grasset Nadj

vec

Dragi naši čitatelji i čitateljice,

pred vama su nove stranice Maloga Virovca. Ova nam je godina jako brzo preletjela, bilo je pregršt događaja i aktivnosti.

Naši su učenici mnogo pisali, crtali, osmišljavali, natjecali se i bili vrijedni zajedno sa svojim učiteljima i učiteljicama. Imamo jednu veliku obljetnicu – naša mala Područna škola Šemovci slavi veliki 200. rođendan pa joj od srca čestitamo!

Ponosni smo i na svoj kaj i zato smo odlučili malo više stranica posvetiti našem materinskom jeziku.

Da bismo mogli sve to ostvariti, važno je da smo zdravi i zato smo Dan otvorenih učionica posvetili upravo zdravlju – i fizičkom i mentalnom.

Čitanje je također jedna od aktivnosti koja pridonosi mentalnom zdravlju, zato uzmite Mali Virovec čitajte ga i ostanite nam zdravi!

Naša se ravnateljica ove godine, umjesto uvodnih riječi, bacila na pripremanje fine, domaće tjestenine koju možete kupiti na tradicionalnom Dječjem sajmu.

Ravnateljica preselila ured u školsku kuhinju gdje nastaje domaća tjestenina za Dječji sajam

Napredovanje u zvanje školske knjižničarke savjetnice

Posebno smo ponosni na našu Đurđicu Krčmar Zalar, školsku knjižničarku, koja je 14. ožujka 2024. napredovala u zvanje školski knjižničar savjetnik.

Čestitamo i želimo mnogo uspjeha u daljnjem radu te se veselimo budućim kreativnim i zanimljivim projektima i aktivnostima!

Školska knjižničarka Đurđica Krčmar Zalar napredovala u zvanju – postala školski knjižničar savjetnik

Uređuju članovi Novinarsko-literarne grupe: Cindy Bingula, 8. b, Ena Bosorić, 8. a, Katrin Kemenović, 7. b, Karlo Mesarov, 8. b, Lana Modrić, 7. b, Lea Špoljar, 8. b.

Učitelji suradnici: učiteljice razredne nastave, nastavnice i nastavnici predmetne nastave, pedagoginja, psiholog, knjižničarka i ravnateljica.

Oblikovna koncepcija: korištena koncepcija prof. Zdravka Tišljara od 2005. godine.

Izdavač: Osnovna škola prof. Franje Viktora Šignjara, Virje.

Odgovorna urednica i lektorica: Danijela Sunara-Jozek, prof.

Kontrolno čitala: Katarina Franjo, prof.

Fotografije: ravnateljica Marica Cik Adaković, obiteljske arhive Vesne Grasset Nadj i Lidije Šiptar, članovi Novinarsko-literarne grupe i Medijske grupe, Josip Kovačić, Đuro Grčić, Katarina Franjo, Kristina Klanac, Đurđica Krčmar Zalar, Darko Herbai, Draženka Patačko, Maja Paska Šabatović, Nataša Sušanji, Nevenka Ljubić-Volarić, Ivanka Seleš, Željka Kišić, Sonja Kalanj, Igor Kemenović, Marko Blažeković, Danijela Sunara-Jozek, Lara Brcković, školska arhiva.

Naslovna fotografija u spomen našem dugogodišnjem prijatelju i podupiratelju Đuri Zvonaru koji je izradio u hrastovini kip svetog Franje koji krasi školski vrt.

Digitalna priprema: Ana Zlomisljić.

Tisak: Tiskara Horvat, Bjelovar.

Naklada: 400 primjeraka.

Tiskanje ovoga broja Maloga Virovca pomogla je Općina Virje.

Dobitnica Zlatne jabuke povodom Dana škole 2024. godine učiteljica Lidija Šiptar

Ostvarila mi se želja – postala sam učiteljica

Učiteljica Lidija Šiptar rođena je 1961. godine u Šemovcima. Sa suprugom Ivanom i sinom Danijelom živi u Virju, a sin Luka je na doktorskom studiju u Engleskoj. Godine 1982. završila je studij razredne nastave na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu, a stručni dodiplomski studij razredne nastave s pojačanim programom iz nastavnog predmeta Hrvatski jezik 2001. godine na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu.

Od jeseni 1982. radila je u OŠ prof. Franje Viktora Šignjara, Virje (kao učiteljica početnica kratko na zamjeni u OŠ Kloštar Podravski), a od 1983. na neodređeno vrijeme u virovskoj školi.

Punih sedam godina radila je u PŠ Šemovci u kombiniranom razrednom odjelu (od I. do III. r.) da bi 1990. nastavila rad u matičnoj školi.

Godine 2012. promovirana je u zvanje učitelja mentora, a 2017. u učitelja savjetnika.

Kako ste se odlučili za učiteljsko zvanje? U mojoj rodbini bilo je nekoliko učitelja (povijesti, geografije, razredne nastave). Kao mala često sam ih slušala kako pričaju o svojem poslu, o učenicima, zadaćama i već sam u osnovnoj školi shvatila da i ja želim biti učiteljica i raditi s djecom. Želja mi se i ostvarila.

Koji Vam je najljepši događaj u učiteljskoj karijeri? Svaki početak nove školske godine bio mi je poseban događaj, ali najljepši je bio dolazak učenika u 1. razred. Dolazak prvašica u školu velik je događaj, ne samo za djecu i roditelje, već i za učitelje i cijelu školu. Svakom dolasku prvašica posebno sam se veselila i s nestrpljenjem i velikim uzbuđenjem očekivala njihov dolazak od prve pa sve do zadnje generacije. Bio je to nov početak za sve nas.

Učiteljica Lidija uživa u umirovljeničkim danima provodeći ih u prirodi.

Jedna od prvih generacija učiteljice Lidije u Područnoj školi Šemovci

Po čemu ćete pamtiti našu školu i učenike? Školu Virje nosim u srcu još iz svojeg školovanja jer sam u njoj završila osmogodišnje obrazovanje. U njoj sam počela raditi i radila sam sve do odlaska u mirovinu. Da mi nije bilo lijepo i da nisam bila zadovoljna, sigurno bih potražila neku drugu radnu sredinu.

U virovskoj školi su se uvijek njegovali dobri međuljudski odnosi, a posebno je dolazila do izražaja korektna međuljudska komunikacija svih djelatnika. To su vrijednosti po kojima se ističe naša škola i koje ću uvijek pamtiti.

Posebno me veseli činjenica da je iz svake moje generacije nekoliko učenika odabralo učiteljski poziv za svoje buduće zanimanje. Do jučer sam sjedila u zbornici s Igorom i Josipom, a ima ih koji rade u školama po cijeloj Podravini i šire. Sretna sam zbog toga jer znam da je i moja mala kaplja pomogla tkati njihov uspjeh.

Što je, po Vašem mišljenju, najvažnije u učiteljskom poslu? Najvažnije je voljeti djecu i voljeti raditi s njima. Važno je da učitelj voli svoj posao koji je iznimno zahtjevan i koji traži njegovu punu predanost tijekom cijele školske godine.

Često čujemo rečenicu da se generacije jako promijenile. Po čemu se razlikuju Vaša prva i zadnja generacija? Između tih generacija su velike razlike. Moja prva generacija nije bila opterećena tehnologijom jer je nije ni bilo. Učenici su svoje slobodno vrijeme provodili na igralištu uživajući u igrama loptom. Obožavali su igre: skrivača, gumi-gumi, care, care, daš mi vojsku, lonci i poklopci...

Dječaci su posebno voljeli igre pikulama, a djevojčice školice. Često sam ih gledala kako ozarena lica trče

školskim igralištem pokušavajući uhvatiti leptira, a kući su odlazili ogrebena koljena ili laktova bez ijedne suze. O njihovim zgodama i nezgodama uvijek smo razgovarali drugi dan u školi.

Za razliku od njih moja zadnja generacija učenika je opterećena tehnologijom; mobiteli, laptopi, playstationi dio su njihove svakodnevice. U školi razgovaraju o računalnim igrama, a kod kuće ih igraju putem interneta i po nekoliko sati dnevno. Gotovo svi koriste različite društvene mreže i mobilne aplikacije, a umjesto stvarnih imaju stotine virtualnih prijatelja.

U odnosu na prvu generaciju, ova zadnja je bila puno zahtjevnija, očekivali su stalnu izmjenu aktivnosti i uporabu tehnologije na nastavnim satima.

Možete li usporediti rad u školi prije dolaska tehnologije i njezinim dolaskom? Teško je uspoređivati ta vremena.

U početku mi je bilo izuzetno teško; rad u trirazrednoj kombinaciji s ukupno 26 učenika zahtijevao je punu posvećenost poslu. Imala sam ploču, kedu i jedan stari grafoskop koji je stvarao buku i zapravo nas je ometao u radu. Za nastavu sam se pripremala cijelo poslijepodne uz pomoć pisaćeg stroja, indiga i pelirnog papira, ali sam imala jako, jako puno volje da svaki dan ostvarim planirane nastavne sadržaje. Dolaskom tehnologije učenicima je omogućeno stjecanje znanja iz različitih izvora koji su im dostupni i u školi i kod kuće. Za razliku od tradicionalnih metoda u kojima je učitelj prenositelj znanja, a učenici pasivni slušači i primatelji tih znanja, suvremene nastavne metode omogućuju aktivno uključivanje učenika u nastavni proces čime dolazi do izražaja njihovo stvaralaštvo i kreativnost što je zapravo i cilj suvremene nastave. Primjenom tehnologije nastavni sadržaji učenicima su zanimljiviji, no smatram da nikakvo računalo ne može zamijeniti živu riječ učitelja.

3.b - OŠ PROF. F. V. ŠIGNJARA VIRJE - 2023.

Posljednja generacija s kojom je učiteljica Lidija radila u našoj školi (3. b šk. god. 2022./2023.)

Kako ste se Vi snašli u svijetu tehnologije koja je postala sastavnim dijelom svakog posla pa tako i učiteljskog?

Pripadam generaciji koja u svojem školovanju nije imala računalo, mobitel, internet, ali velikom upornošću i čestim edukacijama sam ovladala tom tehnologijom.

Godine 2009. položila sam četiri modula ECDL ispita i tako stekla Europsku računalnu diplomu. Od tada sam svakodnevno po nekoliko sati sjedila za računalom i pripremala se za nastavu i rad s učenicima. Uvođenjem e-Dnevnika u škole nisam imala izbora kao ni moji kolege učitelji – morali smo ovladati tehnologijom.

U kojem je periodu najteže raditi s učenicima?

U vrijeme prije blagdana, praznika i pred sam završetak nastave godine je najteže raditi s učenicima

jer su mislima odsutni, kratkotrajne pažnje, a kad se i vrate s odmora još uvijek su na odmoru. Tada treba vremena i puno strpljenja da ih se ponovo pridobije za rad i nastavne aktivnosti. Imala sam osjećaj da su učenici po-

slije praznika sve zaboravili što su u školi učili, sadržaje koje su usvajali. Teško je bilo raditi u vrijeme pandemije bolesti COVID-19 kada se nastava održavala na daljinu. Takav rad bio je poseban izazov, kako za moje učenike i njihove roditelje, tako i za mene jer nam je to svima bilo nešto novo. Trebalo je vremena priviknuti se na takav način rada. No, nedostajali su mi moji učenici, razgovori s njima, njihov smijeh i razdragana lica mališana.

Čime se bavite u mirovini?

Odlaskom u mirovinu znala sam čime ću se baviti i da neću mirovati. U kući i oko nje uvijek ima posla. Obožavam cvijeće i uživam u njihovim prekrasnim bojama i mirisima. Svaki dan sam u povrtnjaku u kojem uzgajam gotovo sve vrste povrća na prirodan način. Velik je užitek ubrati plod koji sam sama svojim rukama uzgojila.

Što Vam znači nagrada Zlatna jabuka koju ste dobili povodom Dana škole?

Zlatna jabuka je kruna mom učiteljskom radu. Za mene je ona uistinu zlatna jer je to nagrada struke,

a nema većih nagrada i priznanja nego kad ti struka dodijeli nagradu za tvoj rad.

Stoga još jednom zahvaljujem ravnateljici Marici Cik Adaković na prijedlogu i svojim kolegama, zapravo cijelom Učiteljskom vijeću, na dodjeli ove nagrade. Hvala im što su prepoznali moj rad s učenicima svih ovih godina, suradnju s roditeljima i odnos prema njima, s kolegama i svim djelatnicima Škole, lokalnom zajednicom i svima koji su na bilo koji način bili involvirani u rad škole. Ovo je nagrada, ne samo za naučena prva slova i brojke, ovo je nagrada i za sve one zavezane cipele i tenisice, zakopčane jakne, posložene torbe na leđima... moji učenici su naučili da ne mogu otići kući iz škole dok ih ja ne vidim kako su se spremili. Ovo je nagrada i za sve održane radionice s učenicima i roditeljima, ostvarene razredne i školske projekte i programe, natjecanja, izvannastavne aktivnosti...

Učiteljica Lidija – dobitnica Zlatne jabuke na dodjeli povodom Dana škole s ravnateljicom i predsjednikom Školskog odbora

Članovi Novinarsko-literarne grupe Karlo Mesarov, Lea Špoljar i Cindy Bingula sa svojom učiteljicom

Generacije učenika mnogo toga su naučile od Vas. Jeste li Vi nešto naučili od svojih učenika?

Naučila sam, ako želim steći njihovo povjerenje i potaknuti ih na učenje, da ih moram slušati kad mi pričaju o svojim kućnim ljubimcima, novom biciklu, rođendanskim darovima. Naučila sam da se u životu treba radovati malim stvarima kao što su prve pahulje snijega koje oni pozdravljaju pljeskom te da njihovu pažnju i aktivno sudjelovanje na nastavi mogu pridobiti izmjenom različitih aktivnosti koje će održati njihov interes i neće im biti dosadno. Danas, s puno godina provedenih u razredu mogu kazati da su mi učenici bili stalna poticaj da ostanem mlada duhom i da sačuvam djelić djetinjstva u svojem srcu.

Pitanja pripremili: Cindy Bingula, Karlo Mesarov i Lea Špoljar, 8. b

Intervju s Virovkom Vesnom Grasset Nadj

Po jeziku znam otkod sem

Predstavljamo vam Vesnu Grasset Nadj. Rodila se je na Vire od mame Virovke i tate Konadara, obrtnika postolara vu Gorički vulici. Z mamom je otišla v Francusku dok je imala pet let gdje je tata već živel. Posle osnovne škole, koja tam počinje prije neg v Hrvatski, položila je klasično veliko maturo i upisala pravnoga fakulteta v Nici. Posle je upisala fakulteta za učiteljko koj je trajal tri lete. Položila je državnoga ispita i postala učiteljka. Delala je po školaj na selu i v gradu Parizu da bi kesne polagala ispite za ravnateljico pa je dvajst let bila ravnateljica v Parizu.

Vdala se ja za Francuza i imaju četiri čere i sad uživa v mirovini.

Naša je sugovornica jako zanimljiva jer, makar skoro celi život živi vu Francuski gde se je školovala i delala, govori po virovski bolje nego oni koji tu žive.

Koje so Vam naj-ljepše uspomene na Vire?

Lepa priroda (pogotovo bakin vrt), vožnja na senu kolima koje su vlekli konji, nametanje stavic od kokuruza, čehaljec gde smo jeli trente i kuhanoga kostanja, priče ili pesme koje so popevale žene, sneg po zimi i sankanje z decom koja so živela blizu nas i posle sankanja jesti šnito kruha namazana svinskom masti i posipana s cukorom (to je bila delicatosa), domači kolači, malo tele v štali... Dobro se sečam dok se je nametal drum v centru i dok se je asfalteralo. Sečam se i gledenja zvezdi na nebu z dedom koje se nemro videti vu velikomu gradu.. Bila sem mala, ali imam dost uspomen.

Kak to da ste tak dobro zadržali virovski govor, a od pete lete živite vu Francuski?

Odrasla sem z bakom i dedom koji so govorili po virovski kak i moji roditelji. Vu Francuski smo i dalje govorili po virovski – naš materinski jezik. Moji so se družili z Virovci, pogotovo Marijanom Zubanovičevem koj je napisal knjige po virovski i koj se ne sramil tak pripovedati.

Dolazila sem na Vire za letne ferije i bila pri bake po dva meseca. Imala sem prijateljice i sosome z kojimi sem se spominjala po virovski.

Dosta sem brzo приметila da Francuzi poštvivajo svoje starinske jezike (na primer te koj se govori vu Provence) pa sem o tom razmišljala. Virje ima starinskoga kajkavskoga govora i to se mora poštvivati i nesme se zabiti.

Kaj Vam znači virovski govor?

Mene virovski podseča na moje detinstvo, na celo moju familiju, na rodno zemljo; Virje, Podravino, Hrvatsko. Te se starinske reči predstavlja jeden način života i način mišljenja. Pripadati severnoj ili središnjoj Hrvatski koja ima svojo povest i svoje običaje.

Virovski je moj materinski jezik. Z njem morem putovati po celom svetu, nosim seobom jeden del rodnoga mesta i prošlost svoje obitelji. Znam otkod sem.

Gospoda Vesna v naši školi

Delali ste kak učiteljica v školi. Kaj bi izdvojili da je najlepše vu tem poslu, a kaj je najteže?

Z vremena dok sem bila učiteljka najlepše uspomene so mi to dok so moji đaki napredovali, voleli se vučiti i sretni dolazili v školu (njihov osmeh).

Jako je bilo lepo dok sem delala v školi gde je bilo tuliko jezikov kuliko i đakov. Veliko mi je bilo veselje dok so si moji đaki na kraju 2. razreda znali čitati i pisati. Najlepše je pomagati đakom kaj se bodo mogli snajti v životu i postati uzorni građani.

Najteže je pomoći đaku koj ima neke posebne potrebe, ali z iskustvom se i to uspe.

Naša sugovornica Vesna zaleva cvetje v školi svojom unučicom

Bili ste i ravnateljica škole. Kak Vam je bilo delati toga posla?

Uživala sem v tom poslu. Bilo mi je jako izazovno organizirati život škole koje so kak pčelinjak. Izazovno je bilo najiti nove projekte i se napraviti kaj se deca i odrasli bodo dobro osečali v moji školi. Najvažne mi je bilo da škola bude sigurno mesto za đake i da to i njihovi roditelji tak osečajo. Disciplina, poštvivanje jedni prema drugema, volja za vučenje...

Mi vu Hrvatski mislimo da se premalo pažnje daje jeziku. Kakva je situacija vu Francuski? El Francuzi imaju probleme s utečajem druge jezikov?

Dok so si najbolji đaki vučili latinski, to ne bil problem. Onda neso vučili neke druge strane jezike (španjolski, engleski, njemački) i pol naše planete je govorilo francuski. Pred par let, francuska država i sami ljudi skužili so da se mora znati bar jeden strani jezik pa se sad vuči engleski vu školama od 1. razreda i privatno. Mladi više putuju i družje se prek interneta pa se puno koriste engleskem jezikom. Ima gimnazij v kojimi se more vučiti kineski, japanski, ruski, arabski, talijanski...

Postoji v Parizu fakultet jezika, la Sorbonne, gde se more vučiti i hrvatski.

Koliko mladi vu Francuski pridaju važnosti materinskomu jeziku?

Meni se čini da mladi se menje i menje daju važnost svojem materinskom jeziku. Možda zato jer oni ili njihovi roditelji neso rođeni vu Francuski i zbog engleske i američanske kulture (pogotovo muzike), ali ipak reper i mladi pevači koriste francuski i imamo veliki uspeh.

Država potpomaže kaj se koristi francuski jezik. Postoji jedno natjecanje za mlade koje se zove Slam na kojem se mora govoriti (retorika) na francuski pred publikom.

Mladi Francuzi so svesni da je leko komunicirati na francuskem jeziku v svoji zemlji (a i v inozemstvu) i onda so i ponosni na svoj jezik.

Pitanja osmislili članovi Novinarsko-literarne grupe

Proslava 200. obljetnice Područne škole Šemovci

Područna škola Šemovci – mala škola u kojoj vlada strpljivost i međusobno pomaganje

Prema Državnom pedagoškom standardu osnovnoškolskog sustava odgoja i obrazovanja područna je škola odgojno-obrazovna podružnica škole smještena izvan sjedišta matične škole s kojom je programski i kadrovski povezana. Prema podatcima školskog e-Rudnika u Hrvatskoj postoji 927 matičnih osnovnih škola te 1100 područnih ustanova. To su područne škole koje se obično nalaze nekoliko kilometara od matične te u njima uglavnom postoje kombinirani razredni odjeli s malo učenika.

O školstvu i školama neprestano se govori i piše, a često se spominje zatvaranje škola u Hrvatskoj zbog sve manjeg broja učenika, posebice u manjim mjestima. To zatvaranje najčešće se odnosi upravo na područne škole. S članicama Novinarsko-literarne grupe uputila sam se u jednu od ukupno tri područne škole koje su pod okriljem Osnovne škole prof. Franje Viktora Šignjara, Virje, a riječ je o Područnoj školi Šemovci.

Povijesna crtica

O početcima rada Područne škole Šemovci piše učitelj Ljudevit Luketić koji u školskoj *Spomenici* 1888. godine navodi da je 1824. godine otvorena šemovečka škola u *čvrsto zidanoj, ali tijesnoj kući preko puta crkve*. Iako je bilo mnogo nesretnih situacija (požar, ratovi, potres, tifus, nevremena), zahvaljujući dobrim mještanima i učiteljima, selo i škola su opstali. Zanimljiv je podatak da je učiteljica Marija Markoja 1944. Nijemce uspjela odgovoriti od toga da miniraju školu. U *Spomenici* se spominje da je 1912. bilo 234 polaznika uz 98 *opetovničara*. Godine 1953. škola postaje šestogodišnja da bi već 1954. postala četverorazredna s dva kombinirana razredna odjela, a učenici u više razrede idu u Virje s čime se roditelji nisu slagali. To je vrijeme kada broj učenika počinje sve više padati.

Članice Novinarsko-literarne grupe s učenicima Područne škole Šemovci i učiteljicom Draženkom Patačko

Ove će godine Područna škola Šemovci proslaviti dvjesto godina svojeg postojanja nizom aktivnosti koje su još u fazi planiranja. U dva razredna odjeljenja (1. i 2. r.) sedmero učenika: Marko Zvonar, Tina Jakupović, Ivana Horvat, Leon Posavec, Josip Cikoš, Dolores Horvat i David Botinčan s učiteljicom Draženkom Patačko s kojima smo porazgovarali o njihovoj maloj zajednici, učenju, suradnji i nastavi.

– Škola ima dušu i toplinu, osjeća se duh starine koji smiruje užurbanu svakodnevnicu – govori nam učiteljica Draženka Patačko što se zaista i osjeti.

Već samim ulaskom u školu vidi se povijesno bogatstvo. Hodnik je pretvoren u etnoprostor u kojem se čuvaju stari predmeti prikupljeni u dvjesto godina njezina postojanja (knjige, ormari, komode, predmeti za svakodnevnu uporabu i sl.).

Prehrana u ovoj područnoj školi

Matična škola ima svoju kuhinju u kojoj se pripremaju obroci, a u Šemovce kuhar svaki dan dovozi hranu.

– Učenici nisu uskraćeni za nutritivno bogat obrok jer naš kuhar s veseljem svaki dan iz Virja u stiropornim kutijama donosi tople obroke – kaže učiteljica Draženka. Donosi im i posuđe, voće, sokove i učenici zaista ni za što nisu uskraćeni. Unutar učionice za odvojenim stolom zajedno pojedu obrok koji je još i ukusniji jer nema zvona pa nisu ograničeni vremenom.

– Sve je prefino što kuhar i kuharice pripreme – rekao je Marko Zvonar, a ostali se slažu s njim.

Rad bez zvona im odgovara, no učiteljica poštuje sat od 45 minuta i priprema ih na zvono koje ih čeka u matičnoj školi. Zbog manjeg broja učenika te manjeg ograničenja s vremenom učiteljica im se može više posvetiti i ponovno objasniti ako je nešto nejasno.

Nastava u kombiniranim odjeljenjima

Raspored 1. i 2. razreda je po predmetima isti, samo su drugačije aktivnosti koje odraduju – kad jedni imaju aktivnost koja se odraduje naglas, drugi imaju aktivnost u tišini.

– Treba dobro isplanirati svaki dan da sve ide što bolje, sa što manje praznoga hoda. Oni su samostalniji, nego su ponekad učenici u većim razrednim odjeljenjima. Ako su gotovi, bez pitanja rješavaju dalje, a ponekad samo u tišini pričekaju jedni druge – govori učiteljica.

Učenici 1. r. Dolores Horvat, Ivana Horvat, Tina Jakupović i Marko Zvonar

Na taj način učenici stječu samostalnost. U radu nema pomaganja jer svatko radi svoje, ali pomaganja ima kada treba zavezati cipele, zakopčati jaknu, nositi torbe za onima koji ih zaborave ponijeti iz škole.

Na pitanje bi li htjeli biti u razredu gdje ima više ili manje učenika, svi su odgovorili da u onom u kojem ih je manje. Josip Cikoš kaže da mu je ljepše u razredu s manje učenika jer se ne galami.

Učenici 2. r. David Botinčan, Josip Cikoš i Leon Posavec

Izazovi i posebnosti rada u maloj područnoj školi

Rad u kombinaciji zahtijeva pomnu pripremu kako bi se na što kvalitetniji način obradilo gradivo u oba razreda i izbjegao tzv. prazan hod. Administrativni poslovi također su nešto veći i svakako drugačiji, no učitelj se može više posvetiti svakom djetetu, provjeriti gotovo svaku zadaću i individualizirati nastavu. Posebna je i briga o okolišu područne škole i samom objektu. Nakon svakog nevremena, velike hladnoće ili pak samo praznika potrebno je obići školu i provjeriti je li sve u redu.

Osobito je važna dobra komunikacija i suradnja s predmetnim učiteljima koji ovdje dolaze na nastavu. Osim njih tu je još velika pomoć domara, tete spremačice i kuhara koji nas tako brižno hrane. Podjela obroka i potom pospremanje stola i učionice brzo se nauči i postane rutina.

Uređivanje mrežnih stranica područnog odjela u početku je pravi izazov, ali je kasnije velika pomoć jer sva događanja, aktivnosti i suradnju s lokalnom zajednicom i udrugama još treba zabilježiti u velikoj i debeloj knjizi koja se zove *Spomenica*.

Rad u područnoj školi prepun je posebnosti, ali ima i svojih velikih prednosti.

U Šemovcima, malom, idiličnom mjestu, život teče puno mirnije, opuštenije. Ljudi su ljubazni, susretljivi, uvijek spremni pomoći. U školi je manji broj đaka, ali ne nedostaje igre, smijeha i veselja. Zvona nema i uopće nam ne nedostaje. Poštujemo raspored zvona, ali uživamo u korištenju produljenog vremena ako nam je nešto jako, jako fino za jelo ili nešto nismo stigli dovršiti...

Često nas razveseli pogled kroz veliki prozor u hodniku. Dođu nas pogledati mladi kosići koji glasno živkaju u mirisnom grmu jasmína. Igralištem znaju prošetati pure ili par gusaka koje vole ispružiti vrat, raširiti krila i najuriti prolaznike. Proteklog tjedna posjetile su nas i dvije mačke. Sjedile su mirno, gledale u nas i kao da su htjele ući u školu i ponoviti tablicu množenja.

Lijepo je u smiraju svakog radnog dana sanjati o novoj školi, baš onakvoj kakve se u susjednim županijama, u malim mjestima, grade iz sredstava europskih fondova. Dvije dvorazredne kombinacije, dvije učiteljice, očuvana satnica i radna mjesta učitelja, veseli povici djece s prepunom igrališta u selu gdje mladost želi ostati. To je domaća zadaća, misija i vizija za one koji o tome odlučuju! Jer zaista, tko bi se, nakon dvjesto godina postojanja, usudio reći da škole ovdje više ne treba?

Velika je čast i povlastica biti dio ove lijepe priče, priče koja nema kraj, priče u kojoj možeš ostati dijete u krugu života kojem smisao i život daju upravo djeca.

Učiteljica u PŠ Šemovci Draženka Patačko

Infrastrukturna problematika

Škola ima jednu učionicu, sanitarni čvor te dvoranu za Tjelesnu i zdravstvenu kulturu koju, nažalost, ne koriste baš često jer u njoj nemaju grijanje, ali obrađivanje nastave Tjelesne i zdravstvene kulture i dobra zabava nije im uskraćena jer imaju predivno uređen školski okoliš s novoizgrađenim nogometnim igralištem.

– Dvorana nema grijanja, hladno je. Dvije su peći, ali one samo vizualno griju – šali se učiteljica Draženka pa nastavlja da dovuku strunjače u razred da odrade sve što treba, a kad im vrijeme dopušta vani su na igralištu koje ima reflektore i umjetnu travu pa nema hlača s tragovima trave.

Osim grijanja ovih dana se bore s nestankom vode. Učiteljica Draženka nam je rekla da su roditelji vrlo opušteni i nimalo ih nije naljutilo što nema vode. Udružili su se i pomažu oko donošenja pitke vode učenicima dok se to ne riješi.

Škola ima dobru digitalnu opremu, internetsku mrežu i nimalo ne zaostaju u tom području za većim i bolje opremljenim školama.

Područne škole – drugi dom

Ivanina seka koja je ove nastavne godine otišla u matičnu školu kaže da joj je bilo ljepše u Šemovcima, da joj nedostaje učiteljica. Tome je tako jer učenici uglavnom žive nedaleko od škole i to je kao njihov drugi dom usred njihova malog sela. Život je postao sve užurbaniji i zahtjevniji, a malom biću je za zdrav razvoj potrebna upravo takva sredina – mirna, topla, susretljiva i strpljiva.

Rodendanska čestitka našoj maloj školi

– Dobro je da selo ima školu jer je to jedan od načina da se mladi ljudi zadrže u manjim mjestima, a mnogo je prednosti koje manja sredina nudi djeci. Sve se više cijeni priroda i zdrav način života – zaključuje učiteljica koja je mnogo godina provela u matičnoj školi i sada, na vlastiti zahtjev, posljednje dvije godine radi u ovoj područnoj školi.

Cindy Bingula, 8. b

(Rad je predložen za državnu razinu LiDraNa.)

Ivana, sretan Ti 150. rođendan!

U četvrtak 18. travnja 2024. učenici šestih razreda, članovi Medijske grupe i učiteljice Maja Šoš i Katarina Franjo proslavili su 150. rođendan književnice Ivane Brlić-Mažuranić. Prethodno su se morali dobro pripremiti za ovakvo veliko slavlje te su tako učenici šestih razreda na satima Hrvatskoga jezika čitali i razgovarali o Ivaninim bajkama, osmišljavali i crtali likove iz Ivaninih djela, gledali dokumentarne videozapise o Ivaninom životu...

Članovi Medijske grupe odabrali su najzanimljivije ueničke uratke i ukrali pano i Sudetin kutak u kojem se nalazi knjižno stablo. Moramo napomenuti da je učiteljica Maja Šoš u Ivaninu čast ispekla tortu s kojom su se zasladi učenici i učitelji. Ove aktivnosti provedene su u sklopu projekta *S knjigom izlazim*.

Katarina Franjo

Marija Antoljak, 6. a

Obilježavanje 200. obljetnice rođenja Franje Lugarića

Na sam datum Lugarićeva rođenja dana 9. svibnja u organizaciji Općine Virje, Hrvatskog pjevačkog društva „Ferdo Rusan“, Zavičajnog muzeja iz Virja, Narodne knjižnice iz Virja, Osnovne škole prof. Franje Viktora Šignjara i Ogranka Matice hrvatske u Đurđevcu te u suorganizaciji Družbe „Braća Hrvatskoga Zmaja“ prisjetili smo se života i djela Franje (Frana) Lugarića (1824. – 1902.). Naime, iako je rođen u Špišić Bukovici, radio je i djelovao u Virju gdje je bio učitelj u tadašnjoj pučkoj školi, ravnatelj, orguljaš i osnivač HPD-a „Ferdo Rusan“.

Okupljanje je započelo upravo u njegovoj ulici pokraj kuće u kojoj je živio, a na kojoj je prije deset godina postavljena spomen-ploča. Članovi HPD-a „Ferdo Rusan“ pripremili su prigodan glazbeno-kulturni program, predstavnici Ogranka Matice hrvatske u Đurđevcu Nikola Cik i Vlado Rep govorili su o Franji Lugariću i njegovim zaslugama za virovsku kulturu i društveni život u ono vrijeme, a prisutnima su se obratili virovski načelnik Mirko Perok te predstavnik Družbe „Braća Hrvatskoga Zmaja“ – Zmajski stol u Križevcima Zvonimir Ištvan.

Prisjećanje i obilježavanje Lugarićeva 200. rođendana završilo je polaganjem cvijeća i paljenjem svijeća na virovskom groblju svetog Jakoba gdje je Lugarić pokopan.

Danijela Sunara-Jozek

Obilježili Svjetski dan mentalnog zdravlja

Na Svjetski dan mentalnog zdravlja u utorak 10. listopada 2023. na poziv Male lige naše škole predavanje pod nazivom *Kako zdravo živjeti* održao je liječnik opće medicine dr. Miran Huzjak.

Susretu su pribivali polaznici Male lige koju kao izvannastavnu aktivnost vodi učiteljica Nataša Sušan, polaznici Prirodoslovaca s učiteljicom Željkom Kišić te polaznice Novinarsko-literarne grupe s učiteljicom Danijelom Sunara-Jozek.

Doktor Huzjak je u vrlo opuštenom i interaktivnom razgovoru dao mnogo informacija o zdravlju, osvijestio im je da je briga o vlastitom zdravlju jako važna, dao neke savjete za što bolje zdravlje te naglasio da biti zdrav ne znači samo fizičko zdravlje već i mentalno, odnosno da je uz higijenu, zdravu prehranu, redovit odlazak liječniku i vježbanje jako važno odmaranje, spavanje i opuštanje na način koji nama najbolje odgovara.

Učenici su imali mnogo maštovitih, ali vrlo zrelih pitanja za doktora pa su saznali mnogo o: obrocima tijekom dana, ljudskom tijelu, zdravoj hrani, dobiti sportova...

a na kraju su isprobali pulsni oksimetar – uređaj za mjerenje zasićenosti krvi kisikom i pulsa što je učenike jako zainteresiralo.

Ena Bosarić, 8. a, Katrin Kemenović, 7. b i Lana Modrić, 7. b

Dan otvorenih učionica 2024.

U ovo suvremeno doba kada smo sve više svjesni važnosti očuvanja zdravlja, naročito mentalnog, učitelji i stručni suradnici naše škole odlučili su organizirati nešto drugačiji Dan otvorenih učionica s temom *Čuvajmo zdravlje zajedno*.

Dan otvorenih učionica održao se u utorak 30. travnja, u popodnevnom satima, na vanjskim prostorima naše škole te nogometnom terenu NK Podravac Virje.

Učenici nižih razreda najprije su u Plavoj dvorani prvo poslušali kratko predavanje o zdravlju učiteljice Nataše Sušan, a potom su sa svojim učiteljicama na vanjskim prostorima igrali različite ekipne, tradicijske igre te igre uz ples i glazbu. U 17 sati sportskim aktivnostima pridružili su se i roditelji.

Učenicima viših razreda aktivnosti su bile podijeljene u dva dijela. U prvom dijelu igrali su igre koje su osmislili razrednici sa svojim razredom, a cilj je bio da svaki razred prođe sve osmišljene igre. Tako su učenici mogli uživati u igrama: hula-hup obručima, nošenje jaja u žlici, pingvin-ples, križić-kružić igra, vrući krumpir, slagalica strave, balonijada, gumi-gumi i igre s gumom, povlačenje autića i stolni tenis. Drugi dio, koji je uslijedio nakon piknika, bio je ispunjen graničarom, igrom gusjenice te plesom.

Bio je to i dan bez veze, odnosno prilika da učenici zaborave na nekoliko sati svoje mobilne uređaje i igranje igrica te da uživaju u zajedničkom druženju i igranju. Ovim se danom naša škola priključila projektu Dan BezVeze 2024. koji je pokrenula OŠ Rapska iz Zagreba. Cilj projekta je učenicima (ali i odraslima) osvijestiti nepovoljan utjecaj prekomjerne i nepromišljene uporabe tehnologije na duševno i tjelesno zdravlje te na socijalne i komunikacijske vještine. Naravno, tehnologija nam je donijela mnogo dobrog, ali je treba razumno koristiti i ne dopustiti da ona upravlja našim životima.

Učiteljica Hrvatskoga jezika Ksenija Janković Vusić

Dragi dnevniče,

u utorak 30. travnja 2024. imali smo Dan BezVeze. Igrali smo razne igre i provodili vrijeme bez mobitela. Bilo mi je zabavno i uvijek se bolje osjećam kada ne koristim mobitel, ali iz navike posežem za njim, iako mi nije najčešće potreban. Priznajem da mi teško padaju trenutci kada sam odvojena od njega, ali kada mi je dan dobro organiziran te pun obaveza koje su zanimljive poput igara u utorak, nije mi problem biti bez njega.

Cindy Bingula, 8. b

Mentalno zdravlje – tema

Svjetska zdravstvena organizacija (SZO) mentalno zdravlje određuje kao stanje dobrobiti u kojemu pojedinac ostvaruje svoj puni potencijal, može se nositi s uobičajenim životnim stresorima, može produktivno i plodonosno raditi te doprinosti svojoj zajednici. Važno je znati da su mentalno i tjelesno zdravlje međusobno povezani i jednako važni za čovjekovo funkcioniranje. Odsutstvo mentalnoga zdravlja uzrokuje otežano funkcioniranje te svakako treba na vrijeme potražiti pomoć ili podršku.

Djeca se svakodnevno susreću s izazovima koji mogu biti ugodni ili neugodni. Kako bi se kod onih neugodnih smanjio osjećaj nemoći, frustracije ili doživljavanje stresa, važno ih je voditi, usmjeravati i podržavati tako da razviju sposobnosti, strategije i vještine kojima će se nositi sa svim preprekama i osjećajima na koje naiđu. Ono što je važno osvijestiti jest da se djeca moraju susresti s neuspjehom i teškoćama jer na taj način razvijaju otpornost i pripremaju se za život. Ponekad dugotrajna izloženost velikim stresorima može uzrokovati smetnje u svakodnevnom funkcioniranju. Djeca mogu biti razočarana, nemotivirana, tužna, povlačiti se iz društvenih odnosa, izbjegavati uobičajene aktivnosti što uzrokuje lošu sliku o sebi, dugotrajnije loše raspoloženje, a samim time utječe na njegovo cjelokupno zdravlje. Mali broj poteškoća mentalnoga zdravlja prepoznata se na vrijeme, ali isto tako i mali broj potraži pomoć što otežava bolest i liječenje. Sve to utječe na školsko postignuće i mogućnost da djeca žive ispunjenim i produktivnim životom. Razlog zašto je tome tako leži u tome da su poteškoće mentalnoga zdravlja još uvijek neprihvaćene u društvu i ljudi nemaju dovoljno informacija i znanja o istome. Djeca s problemima mentalnoga zdravlja posebno su ranjiva i izložena brojnim preprekama u društvu zbog stigme, izolacije i diskriminacije. Pokazalo se da je za unapređenje mentalnoga zdravlja važno krenuti što ranije pa su vrtići i škole najbolja mjesta za njegovanje potencijala svakog djeteta. Ranom intervencijom i jačanjem otpornosti može se utjecati na razvoj mentalnoga zdravlja, a veliku ulogu u tome ima i obitelj. Postoje ponašanja koja se povremeno pojavljuju kod djece svih uzrasta. Strahove, prkos, razdražljivost i impulzivnost možemo pripisati razvojnoj fazi djeteta. No, da bismo na neko ponašanje gledali kao neuobičajeno, uzima se u obzir duljina trajanja, jačina i koliko se često ono događa. Tada je važno porazgovarati s djetetom, provjeriti ima li kakvih promjena u njegovom životu i je li se dogodilo nešto što je uzrokovalo drugačije ponašanje.

Da bi se pozitivno utjecalo na mentalno zdravlje učenika, važno je s njima stvoriti odnos povjerenja, dobru komunikaciju, usadivati pozitivne norme i vrijednosti, poticati na bavljenje tjelesnom aktivnošću, pomagati drugima uz jasno postavljenje granica i primjerenu kontrolu.

Iako smo svjedoci sve većeg broja aktivnosti za potporu roditeljstvu u ovoj domeni još uvijek vladaju neki mitovi koji otežavaju roditeljima suočavanje s izazovima roditeljstva. Izdvojeno je sljedećih nekoliko najrasprostranjenijih pogrešnih tvrdnji:

1. mit: Ne uzimajte dijete prečesto na ruke, razmazit ćete ga.

Činjenica: Upravo suprotno, tjelesni kontakt daje djetetu doživljaj ugone i sigurnosti te potiče razvoj privrženosti.

2. mit: Djetetov razvojni ishod ovisi o tome koliko će roditelji s djetetom vježbati.

Činjenica: Istina je da je razvojni ishod rezultat utjecaja bioloških i okolinskih uvjeta bez jasnih granica te da prekomjerno vježbanje može biti i štetno. Ono ne dovodi do napretka, već naprotiv djetetu stvara osjećaj neadekvatnosti i naučenu bespomoćnost, a kod roditelja se javlja sindrom sagorijevanja.

3. mit: Roditelji su subjektivni i pretjeruju, vide problem i ondje gdje ga nema.

Činjenica: Roditelji imaju svoju, roditeljsku percepciju. Ona za stručnjaka sadržava obilje važnih informacija i zato ih treba pažljivo slušati. U pravilu gdje roditelj vidi problem, problem i postoji.

4. mit: Loše mentalno zdravlje nije velik problem za tinejdžere. Oni samo imaju promjene raspoloženja uzrokovane hormonalnim fluktuacijama i ponašaju se vođeni željom za pažnjom.

Činjenica: Tinejdžeri često imaju promjene raspoloženja, ali to ne znači da njihovo mentalno zdravlje nije stvarno. U svijetu njih 14 % doživljava probleme mentalnoga zdravlja. Globalno, među onima u dobi od 10 do 15 godina, samoozljeđivanje je peti vodeći uzrok smrti. Polovica svih problema mentalnoga zdravlja počinje do 14. godine.

o kojoj trebamo govoriti

5. mit: Tinejdžeri koji imaju dobre ocjene i mnogo prijatelja neće imati probleme s mentalnim zdravljem jer nemaju zbog čega biti depresivni.

Činjenica: Depresija je učestao problem mentalnoga zdravlja koje proizlazi iz složene interakcije socijalnih, psiholoških i bioloških čimbenika. Depresija može utjecati na svakoga bez obzira na njihov socioekonomski status ili koliko im se život čini dobrim. Mladi ljudi koji se dobro snalaze u školi mogu osjetiti pritisak da uspiju što može uzrokovati tjeskobu ili mogu imati izazove kod kuće.

Mentalno zdravlje toliko je važno da, ma koliko se pričalo o njemu, nikada se ne može preneglasiti njegova važnost. Ipak živimo u društvu u kojem još uvijek, nažalost, mnogi vjeruju da psihologu ili psihoterapeutu idu samo oni koji su zaista ljudi ili su barem pogubili sve konce u životu. Naravno da to nije tako. Stručnjaci nude deset jednostavnih savjeta za očuvanje mentalnoga zdravlja:

1. Prihvatite sebe onakvim kakvi jeste.
2. Razgovarajte o tome.
3. Njeguajte prijateljstva.
4. Uključite se u zajednicu.
5. Budite aktivni.
6. Naučite nešto novo.
7. Učinite nešto kreativno.
8. Opustite se.
9. Obratite se za pomoć.
10. Nastavite koračati...

Ako vam ovi savjeti ne odgovaraju te vam je potrebna dodatna pomoć, postoje i brojne druge mogućnosti. Na portalu *Very well mind* koji je nagrađivan izvor za pouzdane i ažurne informacije na teme o mentalnom zdravlju, može se pronaći popis deset predloženih najboljih aplikacija za mentalno zdravlje za:

- terapiju razgovorom: *Better Help*
- depresiju: *Talk space*
- svjesnost: *Headspace*
- ublažavanje stresa: *Sanvello*
- djecu: *Breathe, Think, Do with Sesame*
- ovisnost: *I am sober*
- kognitivno-bihevioralnu terapiju: *Mood Kit*
- bolji san: *Calm*
- pozitivno razmišljanje: *Happify*
- anksioznost: *Worry Watch*.

Njihovo korištenje doprinosi svakodnevnom razvoju ugodnih osjećaja, sigurnosti i samopoštovanja kod pojedinca. Cilj njihovog korištenja je da osoba sama sa sobom postigne unutarnji mir kako bi kao takva mogla normalno djelovati i doprinositi cijeloj zajednici.

Izvori:

Loomen CarNet: Edukativni program PoMoZiDa (*Promicanje mentalnog zdravlja djece*)

Tamis LeMonda, C. S., Bornstein, M. H., & Baumwell, L. (2001). *Maternal responsiveness and children's achievement of language milestones*. *Child development*, 72(3), 748-767.

Brlas, S. (2013). *Psihologija u zaštiti mentalnog zdravlja; priručnik za psihološku djelatnost u zaštiti i promicanju mentalnog zdravlja*. In 61. naučno-stručni skup psihologa Srbije (pp. 1-1).

Zavod za javno zdravstvo Zadar – Služba za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti i mentalno zdravlje

Bubalo, M. (2023). *Mobilne aplikacije za očuvanje mentalnog zdravlja* (Doctoral dissertation, University of Pula. Faculty of Medicine).

Školska pedagoginja Ena Balabanić
Školski psiholog Dorijan Tižić

Nacionalni ispiti u četvrtom razredu

Nakon prošlogodišnjeg pisanja nacionalnih ispita u osmim razredima, ove godine nacionalne ispite pisali su i svi učenici četvrtih razreda u Republici Hrvatskoj od 4. do 8. ožujka iz Hrvatskoga jezika, Matematike i Prirode i društva.

U ovom trenutku rezultati još nisu stigli, a kako su ih doživjeli sami protagonisti pročitajte u nastavku.

Na nacionalnim ispitima mi se sviđelo što smo bili razmješteni i što smo zamijenili učiteljice. Najlakši su bili zadatci na zaokruživanje. Premalo je vremena bilo za pisanje sastavka pa ga neki učenici nisu dovršili. Hrvatski je bio najlakši, a Priroda najteža.

Dominik Kapić, 4. a

Za nacionalne ispite smo se pripremali 1 – 2 mjeseca. Nije bilo lako učiti, ali smo naučili i zato nam je bilo lakše na pisanju. Mislim da su ispiti dobri da se prisjetimo onoga što smo zaboravili.

Marko Antoljak, 4. a

Dva tjedna nakon Škole plivanja stigli su nacionalni ispiti. Svaki dan smo vježbali i učili. Svi su govorili da je Priroda najteža, ali meni je bila Matematika.

Marko Lukić, 4. a

Sljedećoj generaciji preporučujem da uče i želim im sreću. Najteža je bila Priroda i društvo pa Matematika, a najlakši Hrvatski jezik. Na svakom je listiću bilo od 30 do 40 zadataka, a iz Hrvatskoga jezika još i sastavak.

Nika Grgić, 4. a

Preporučujem sljedećim generacijama da dobro uče jer su teški. Moj razred i ja smo išli na dopunske sate da više naučimo.

Nikol Gregurić, 4. a

Kada sam prvi put čula za nacionalne ispite, uhvatila me panika. Mislila sam da je to užasno teško, ali nije bilo tako. Pisali smo gradivo od prvog do četvrtog razreda. Vjerujem da je osmim razredima bilo mnogo teže jer su oni imali više ispita.

Ema Bušić, 4. b

Meni je bila najlakši ispit iz Matematike i Hrvatskoga jezika, a Priroda i društvo mi je bila teža. Bila sam nervozna; bojala sam se staviti kvačicu u kvadratić.

Kristina Fancev, 4. b

Najteža je bila Matematika, a Priroda i Hrvatski jezik su bili lagani. Zadatci su mogli biti i teži. Bili su zanimljivi.

Klara Frajt, 4. b

Nacionalni ispiti su bili laki i jednostavni, samo mi je bio problem što smo pisali penkalom.

Agata Dokleja, 4. b

Učenici 4. a sa svojom učiteljicom Sanjicom Kovač

Učiteljica Maja Paska Šabatović s učenicima 4. b razreda

Što mogu učiniti za tebe?

Uoči Božića i Uskrsa već tradicionalno posjetili smo bake i djedove u Domu Stanešić i Domu Maržić. Učenici su glumili, recitirali, pjevali, svirali i plesali... Učenicu Elu Lončar za nastup pripremio je učitelj Lovre Lučić, a učenicu Mariju Zalar učiteljica Iva Blažev, učenike 3. b učiteljica Kristina Klanac dok je članove Medijske grupe pripremila učiteljica Katarina Franjo. Učenici 3. b zajedno sa svojom učiteljicom Kristinom Klanac osmislili su prekrasne čestitke i prigodne ukrase, učenice 8. c Lucija Posavec i Nika Sočec izradile su cvjetne buketiće, a božićne anđele Anka Franjo. Sve smo to darovali bakama i djedovima.

Hvala našim dragim prijateljima koji nas uvijek srdačno dočekaju i obraduju.

Učiteljica Katarina s malim volonterima

Povodom Uskrsa članovi Medijske grupe izveli su igrakoz za svoje sumještane

Jedna od radionica u 3. b

Susret s književnicom i misionarkom Snježanom Tišljarić

Može li se Nebo zagrliti?

Polaznici Medijske grupe, Malih knjižničara i Novinarsko-literarne grupe 30. studenoga 2023. družili su se sa Snježanom Tišljarić, odgajateljicom u vrtiću, autoricom knjige *Ninaipenda Afrika*, ali prije svega osobom velika srca koja zajedno s Udrugom Zdenac pomaže djeci u Tanzaniji te, kada joj vrijeme dopušta, tamo volontira. Snježana Tišljarić je govorila o svom susretu s Afrikom i djecom u Africi, pomaganju potrebitima, neodustajanju od svojih snova i vjere u sebe. Uz fotografije i videozapise iz Afrike gošća je pokušala našim učenicima dati odgovor na pitanje *Može li se Nebo zagrliti?* te su mogli vidjeti kako djeca u Tanzaniji žive, kako se školuju, što ih čini sretnima te kako mi možemo pomoći malim prijateljima na afričkom kontinentu.

Na susretu su sudionici razgovarali s Anom koja je u Africi, a prošle nas je godine posjetila u školi

Susret je organiziran u sklopu dugogodišnjih školskih projekata *Što mogu učiniti za tebe?* i *S knjigom izlazim*, a cilj je mlade ljude potaknuti na pomaganje drugima te osvijestiti koliko smo sretni što imamo: obitelj, zdravlje, topao dom, odjeću, hranu, igračke, što možemo u školu...

Na kraju susreta učenike je jako razveselio videopoziv s Annom Edwin Ngwale iz Tanzanije koja je početkom 2023. godine bila u našoj školi kada je boravila u Hrvatskoj gdje je učila hrvatski kako bi pomagala u komunikaciji svim misionarima koji dolaze u njezinu zemlju.

Daniela Sunara-Jozek, prof.

Predaje i pripovjedači – interaktivno predavanje

U sklopu projekata *S knjigom izlazim* nastavi Hrvatskoga jezika pribivala je u 8. a i 8. c., ravnateljica Narodne knjižnice Virje, pripovjedačica i književnica Ivanka Ferenčić Martinčić. Majstorica pripovijedanja Ivanka, osim što je učenicima održala zanimljivo interaktivno predavanje, predstavila je i pročitala svoju novu bajku *Lisac i mudra kraljevna*. Između ostaloga učenici su imali zadatak napisati svoju priču o vuku iz poznate priče *Crvenkapica*. U nastavku donosimo priče dviju učenica.

Pripovjedačica Ivanka Ferenčić Martinčić motivirala je učenike na pisanje zanimljivih priča

Ogrtač mjeseeve svjetlosti

Jednom davno u dalekoj šumi punoj magije živio je vuk po imenu Sivi. Bio je neobičan vuk s prelijepim srebrnim krznom koje je sjajilo pod mjeseevom svjetlošću. Vuk je bio hrabar i snažan, ali i pronicljiv, što ga je činilo omiljenim među stanovnicima šume. Jedne noći, dok je Sivi šetao šumom pod mjeseevim zrakama, začuo je uznemirujući zvuk u daljini. Bila je to pjesma lovca koji je pokušavao privući životinje svojim iritirajućim glasom. Lovac je postavljao zamke, a Sivi je morao zaštititi sebe i stanovnike šume te je zatražio pomoć. Imao je sposobnost komunicirati s duhom šume, starim mudracem koji je mogao predvidjeti budućnost i pružiti mu savjete. Reкао mu je da mora biti oprezan i mudriji jer lovac ima zlobne moći. Sivi je krenuo na mjesto gdje je lovac postavljao zamke. Kada je stigao, vidio je i čuo lovca kako pjeva svoju hipnotizirajuću pjesmicu. Znao je da mora sve probati kako bi ga zaustavio. Duh šume ga je vidio i rekao mu da mora koristiti

snagu mjeseeve svjetlosti. Sivi je zavijao prema nebu, a mjeseeva svjetlost obasja je šumu i zaslijepila lovca. Lovac je bio zaslijepljen svijetlom i nije mogao vidjeti Sivog kako mu se približava. U tom trenutku Sivi je upotrijebio svoju snagu i mudrost kako bi uništio zamke i oslobodio zarobljene životinje. Lovac je bio zbunjen i uplašen te je shvatio da ne može pobijediti moćnog vuka. Lovac je odlučio pobjeći ostavljajući sve zamke iza sebe. Bio je sretan što je uspio spasiti sebe i stanovnike, ali i zahvalan Duhu šume što mu je pomogao. Kao nagradu za svoju hrabrost i mudrost, Duh je Sivom darovao čarobni ogrtač od mjeseeve svjetlosti. Ogrtač mu je omogućio da postane još hrabriji i jači te da još bolje zaštiti šumu i stanovnike u njoj. Postao je šumskim junakom, voljen i poštovan od svih njenih stanovnika. Njegov ogrtač postao je simbol snage i zaštite. Sivi je živio sretan i ispunjen životom, uvijek brinući o šumi i njenim stanovnicima.

Tia Hrženjak, 8. a

Vuk

Jednom davno živio je jedan vuk. Bio je guste sive dlake, velikih plavih očiju i svjetlucavih oštih zubi. Njegovi roditelji bili su siromašni i zbog toga je on izbačen iz svoga društva. Odlučio je otići od kuće, pronaći novo društvo i sam si osigurati bolji život. U potrazi za boljim životom nije baš upao u najbolje društvo i u najbolju sredinu. Pronašao si je privremeni smještaj i na početku nije primjećivao da ga druge životinje žele preobraziti. Postao je opasan i ne više tako stidljiv dječak. U ne tako najboljim uvjetima života bio je gladan i žedan. Jednoga dana šapnu mu na uho ptičica da šumom šeta jedna mala djevojčica. Krenu on prema šumi i ugleda je. Od tolike sreće što je napokon pronašao nešto normalno za ručak, iskoči pred nju. Upita je kamo je pošla, što to nosi u košari... Nakon što su popričali, vuk je pusti da nastavi svojim putem, a on sazna da djevojčica ide svojoj staroj baki. Njemu je to bio pun pogodak jer je to bio još jedan gratis ručak. Brzinom munje otrči bakinoj kući. Dode do bake i ponaša se sasvim normalno. Tako je vuk zaveo baku i pojeo je kao svoje toplo predjelo. Mudri vuk pretvori se u baku i zalegne u njen krevet. Nakon nekog vremena na vrata zakuka djevojčica. Djevojčica sva sretna ne slutivši što je čeka, uđe u kuću i upita baku: „Bako, zašto imaš tako velike oči?“

Vuk odgovori: „Da te bolje vidim!“

Djevojčica će: „Bako, zašto imaš tako velike uši?“

Vuk će na to: „Da te bolje čujem!“

Crvenkapica će: „Bako, zašto imaš tako veliku njušku?“ I vuk iskoči i pojede djevojčicu. Punog trbuha vuk zalegne u prekrasnu ljuljačku pokraj kuće. Glasno hrkanje začuje lovac. Priđe bliže i vidi velikog vuka. To mu je bilo čudno i odluči se nasloniti na njegov trbuh. Nasloni glavu i začuje tihe glasove. Odluči izvaditi nož i pomoći baki i djevojčici. Lovac razreže trbuh i one iskoče van. Zaši lovac vuka i ostavi ga da odpava. Nakon što se vuk naspavao, lovac mu odluči objasniti kako nije potrebno jesti ljude i da ne valja povjerovati nekome koga nismo dovoljno dobro upoznali, jer nam se dogodi upravo ovo što i vuku. Tako se vuk ispričao baki i djevojčici i svi su živjeli sretno i zadovoljno do kraja života! Čiča-miča gotova je priča!

Sara Čiček, 8. a

Zabilježila Katarina Franjo, prof.

Čuvajmo naš kaj

Učiteljice Hrvatskoga jezika Katarina Franjo i Danijela Sunara-Jozek nastavile projekt koji su započele 2021. godine. Riječ je o istraživanju pod nazivom *Uporaba i razumijevanje podravske kajkavštine u svakodnevnom govoru i pismu učenika u osnovnoškolskoj dobi* u kojem su, osim učenika naše škole, sudjelovali i učenici okolnih podravskih škola: OŠ Đurđevac, OŠ Ferdinandovac, OŠ „Prof. Blaž Mader“ iz Novigrada Podravnog, OŠ Koprivnički Bregi i OŠ Koprivnički Ivanec. Cilj je bio istražiti razumijevanje i uporabu podravske kajkavštine učenika viših razreda osnovne škole.

Rezultati ovoga istraživanja predstavljeni su: 1. travnja 2023. na Susretu dramskih školskih družina u Virju, u srpnju 2023. Jagićevim danima, međunarodnom znanstveno-stručnom skupu u Varaždinu i rad je poslan na recenziju u časopis *Kaj* te se očekuje da će uskoro biti i objavljen.

Učiteljice Katarina i Danijela na Jagićevim danima održale izlaganje pod naslovom *Uporaba i razumijevanje podravske kajkavštine u svakodnevnom govoru i pismu učenika u osnovnoškolskoj dobi*

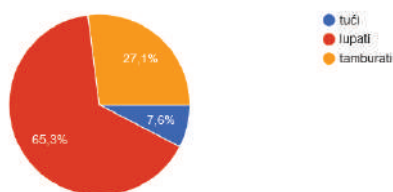
Tijek istraživanja

Anketiranje se odvijalo u 3 etape: 1. prepoznavanje značenja kajkavskih riječi / preoblikovanje kajkavskih riječi u hrvatske standardne riječi, 2. prepoznavanje značenja kajkavskih rečenica / preoblikovanje kajkavskih rečenica u rečenice na hrvatskom standardnom jeziku i 3. samostalno pisanje teksta na kajkavskom narječju.

Tako su se učenici podsjetili **kajkavizama**: *mort, ganjek, vugorek, vaštrok, feringe, zobače, škrebečati, jamrati, handrast, komaj, nikaj, prežgana juva, vanjkuš, lojtra, hambrela, ocvirek, obrisač, bečati, zežmeknoti, zegnijleti, osmoditi, ščeljiti, muden, naštikani, trifrtaljne, čez, sim, kre...* te **kajkavskih rečenica**: *Zasunoli so vulična vrata., Baka je se hitila v ščavnjak., Prijela je rasohe v roke., Vezda bom išel v školo., Ide kak čorava kokoš., Krumper je zegnijlel., Vezda bom išel v školu., Petrožil se nameče v sakvačka jela...*

Kajkavska riječ *škrebečati* na hrvatskom standardnom jeziku glasi:

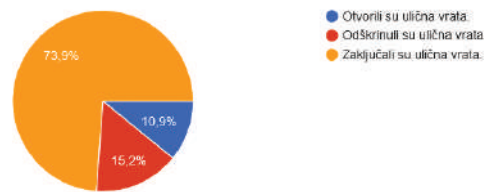
144 odgovora

U kojem su postotku učenici prepoznali značenje glagola *škrebečati*?

Zasunoli so vulična vrata.

92 odgovora

Rezultati u kojem postotku učenici prepoznaju značenje kajkavske rečenice *Zasunoli so vulična vrata.*

U zadnjoj fazi anketiranja imali su zadatak napisati tekst na kajkavskom narječju na temu po vlastitom izboru.

Primijećeno je da su učenici *odustajali* kako su zadatci postajali složeniji. Najviše ih je (N=144) riješilo prvu anketu u kojoj su imali riječi, njih 92 riješilo je drugu anketu u kojoj su imali rečenice, a najmanje (N=35) riješilo je treću anketu. Možemo zaključiti da učenici lakše prepoznaju standardne oblike kajkavskih riječi i rečenica kada imaju ponuđene odgovore, nego kad trebaju sami napisati. Slaba je motiviranost prisutna kada trebaju napisati vlastiti literarni ostvaraj na kajkavskom narječju. Primijećeno je da učenici, ako mogu birati napisati na standardnom ili kajkavskom, češće pišu na standardnom jeziku. Njihov materinski sve je rječe kajkavski jer manji broj njih živi s bakama i djedovima, roditelji manje govore izvornom kajkavštinom (rođeni su negdje drugdje, školovali su se u većim mjestima). Njihov je materinski hibrid kajkavskoga, razgovornoga i standardnoga jezika.

Misli, diši, govori, piši na svom jeziku jer smo mi njegovi čuvari i o nama ovisi koliko će dugo živjeti!

Učiteljica Hrvatskoga jezika Danijela Sunara-Jozek

Govor naših baka

U okviru projekta čiji je cilj razvijati uporabu njegovanja u pisanoj i usmenoj riječi zavičajnoga (kajkavskoga) govora, na satima Hrvatskoga jezika u šestim razredima gostovale su bake učenika. Učenicima su pričale o svome djetinjstvu i mladosti, prisjećale se zanimljivih anegdota iz svog života, pojašnjavale značenje kajkavskih riječi koje učenici danas teže razumiju. Učenici su krasnoslovlili stihove zavičajnih pjesnika i za kraj su zajednički pisali anegdote na temelju ponuđenih riječi. U nastavku donosimo neke anegdote i fotografije koje su nastale.

Na Tijelovo se moja baka štela kupati v Bednji. Mama joj nije dala jer je bil blagdan. Baka je išla sedet na kamen i mahala je sandalama koje su kupljene na taj dan. Jedna sandala joj je opala u vodu i otišla je plačući doma. Njezina mama je doma isto plakala jer nije bilo novac za druge. Tjedan dana posle išli so se kupat i dečko je našel tu jednu sandalu.

Marta Cikoš i baka Anica Dotov

Bil je jedan Jožek. Jako mu se jel med. Nije imel penez da ga kupi. Blizu je bil jeden čmelinjak. Jožek se zmisilil da bi do meda levko došel. Zel je lopatu i vudril po čmelinjaku. Najempot se zdigel oblak čmeli i koje so napale Jožeka. Dobil je par žalci po glavi. Jožek je počel bežati kolko su ga noge nosile. Više neje bil željen meda.

baka Katica Jakšić, Leoni Štauber, Ana Rajčić, Bianca Matonićkin, Laura Ivančan, Jana Žuškin i Tihana Ljubić

Nekada davno kad sam išla u školu, išla sam i na mekotu. Mama i tata otišli su brati ujutro kukuruz. Poslije škole zapregnula sam krave, ali sam jarem okrenola naopak. Se je bilo dobro jer su kola i krave stigle dobro do kukuruza. Sad smo svi hitali latje na kola i išli podnoć doma. Tata je okrenol jarma da krave moro vleči.

baka Katica Kovačić

Moja baka išla je u 1. razred. Putem do škole s prijateljima zagleda se u stavicu od kukuruzinja i zakesnila v školu. Zai-grali su se. Došli su na drugi sat i tek onda shvatili da su zakesnili. Šteli su zlagati zakaj su zakesnili, ali neso mogli jer ih je učiteljica vidla čez oblok.

baka Nada Kopas i Tara Posavec

Išla je cura na biciklu, jako se žurila. Prvi put joj je mama dala obleči najlonske štomfe. Jako je jurila, naglo skrenola i opala z bicikla. Razbila si je kolena i razdrla štomfe, a trebala je voditi završno priredbo na kraju školske godine. Z koleni je curela krv, oprala je kolena i hrabro stala pred svoje prijatelje i nastavila voditi završno priredbo. Da je krenola na vreme, ne bi se morala tak jako žuriti. I sigurno se ne bi razbila.

baka Josipa Bukovčan, Marta Čiček, Martina Bogdan, Sara Strugar, Ema Horvat

Igrali smo se skrivača. Ja sem se skrila susedu v kokošinjec pa su me napali tekuti. Mama je zela vodu zdenca i polejala me kantom vode da pokrepajo tekuti.

Jasna Šajković, Brunina baka

Lanina i Erikina baka Marija Marčinko i učenice 6. a

baka Katica Kovačić i učenice 6. a

Gabrielina baka i učenice 6. a

Bilo je u Virju nekad puno snijega pa smo se jako lepo sankali. Imali smo jedan mali auto i onda smo se za njega zakopčili i tako smo se mi djeca sankali i to je bilo jako lepo. To je bil za nas lep doživljaj jer za drugo nismo znali pa smo se snijegu raduvali. Kak sam rekla da sam se ja zakopčila za auto i sanjkala. Onda sam tom čoveku mahala nek stane, a on se samo smijal. I kad smo došli blizu Šemovca, onda je stal i odvezal. I tako sam morala pješke iti doma. Više mi nije bilo na pameti da se pak zavežem. Doma nisam ništa rekla jer bi još dobila i batina. Tako su to bile naše igre.

Marica Jakopović, Dominikova prabakaa

Marica Jakopović (prabaka Dominika Beta), Katica Jakšić (baka Leoni Štauber), Josipa Bukovčan (baka Marte Čiček), Jasna Šajković (baka Brune Stepića), Nada Kopas (baka Tara Posavec), Anica Dotov (baka Marte Cikoš), Gordana Kokor (baka Gabriele Kolić), Marija Marčinko (baka Lane Marčinko i Erike Marčinko), Katica Kovačić (baka Luke i Jakova Šoša)

Identitet, kultura, nacionalnost, zavičaj i domovina

Mali razgovorni bajaško-virovski rječnik

Plakat nastao paralelno s Malim razgovornim bajaško-virovskim rječnikom

Učenici iz Virja žive u istom zavičaju, istoj Domovini, idu u istu školu, govore istim službenim jezikom, ali svi ne pripadaju istoj kulturi, nisu iste nacionalnosti i ne govore istim materinskim jezikom i to su bogatstva koja treba istražiti, o kojima treba učiti te ih predstaviti. Jezik je živ i s vremenom se mijenja, na njega utječu različiti čimbenici sa strane. U Virju se govori kajkavskim narječjem, točnije Virovci govore virovskom kajkavštinom. Stariji i mlađi žitelji govore i pišu drugačijom kajkavštinom. Slično je i s Romima koji su se doselili u Virje. Učenici romske nacionalne manjine u svojim obiteljima govore bajaškim dijalektom rumunjskog jezika. Njihov bajaški dijalekt, kojim govore i pišu, generacijski se razlikuje. Zapisane su riječi koje u svakodnevnoj komunikaciji koriste učenici i njihovi roditelji.

Rječnik je podijeljen u područja koja smatramo da će pomoći našim učenicima i njihovim roditeljima u svakodnevnoj i javnoj komunikaciji. Cjeline unutar spomenutoga rječnika podijeljene su na sljedeće kategorije: Riječi i izrazi važni za kulturno ophođenje u svakodnevnoj komunikaciji, Domaćinstvo, Hrana, Brojevi, Dijelovi tijela, Odjeća i obuća, Modni dodatci / nakit, Okoliš, Povrće i voće, Životinje i Škola. Prikupljene riječi klasificirane su u tri stupca: 1. bajaške

Martina Bogdan, 6. b

razgovorne riječi, 2. virovske razgovorne riječi i 3. hrvatske standardne riječi. Tekstualni dio prate učenički crteži koji svim dobnim skupinama omogućuju jednostavnije razumijevanje Rječnika, a svakako pridonose njegovoj vizualnoj kvaliteti i autentičnosti. Rječnikom se želi ukazati na važnost očuvanja kulturnog jezičnog nasljeđa našeg područja, tj. zavičajnih govora – razgovornog virovskog bajaškog dijalekta i virovske kajkavštine. U korpusu virovske kajkavštine zapisali smo i namjerno ostavili određene riječi koje učenici u svakodnevnoj komunikaciji danas rjeđe rabe. One su dio naše jezične kulturne baštine i upravo ih ovim programom i Rječnikom želimo očuvati. Profesorica fonetike Danijela Sunara-Jozek u virovskim razgovornim riječima označila je izgovor pojedinih glasova koji se razlikuje od standardnoga izgovora. Riječi je izgovarala Đurđica Krčmar Zalar, prof. čiji je virovski izgovor između nekadašnjeg izgovora koji rabe samo najstariji Virovci i današnjega koji rabe mlađi naraštaji koji od rođenja

Urednice i idejne začetnice Rječnika učiteljice Ivana Dautanec i Katarina Franjo

govore virovskom kajkavštinom, ali su sve više pod utjecajem hrvatskoga standardnoga jezika. U bajaškim riječima glasovne osobitosti označio je dr. sc. Petar Radosavljević. Rječnik je nastao u sklopu projekta *Identitet, kultura, nacionalnost, zavičaj i domovina* koji u našoj školi provodimo od školske godine 2022./2023. i dio je Školskoga kurikulumu. Program Mali razgovorni bajaško-virovski rječnik prijavili smo na Javni poziv za sufinanciranje posebnih programa nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj u 2023. godini koji je raspisalo Ministarstvo znanosti i obrazovanja te je Rječnik u sklopu našeg programa financiran sredstvima Ministarstva. Ovi jezično-kulturni resursi primarno su namijenjeni učenicima osnovnoškolske dobi, ali mogu ih koristiti i druge skupine učenika i odraslih govornika ovih izričaja s ciljem usavršavanja svojih jezičnih mogućnosti na materinskom jeziku s jedne strane te usavršavanja znanja hrvatskoga jezika s druge. Ovaj programa obuhvatio je izradu i tiskanje jezično-didaktičkih resursa koji pomažu promociji jezika, pisma i kulture romske nacionalne manjine.

Riječi su odabrali učenici OŠ prof. Franje Viktora Šignjara, Virje:

- 5. a i 5. b razreda (školska godina 2022./2023.)
- 6. a i 6. b razreda (školska godina 2023./2024.)

Crtali: Dominik Balog, Martina Bogdan, Toni Bogdan, Gabriel Horvat, Gabrijel Horvat, Jasmin Oršoš, Mirela Oršoš i Valentina Oršoš.

Urednice i idejne začetnice: Ivana Dautanec, prof. i Katarina Franjo, prof.

Koordinatorica programa *Mali razgovorni bajaško-virovski rječnik*: Nataša Sušanj, dipl. učiteljica

Suradnici: dr. sc. Petar Radosavljević, Đurđica Krčmar Zalar, prof.

Lektorica: Danijela Sunara-Jozek, prof.

Kontrolno čitale: Sanja Balog, Sonja Kalanj, prof. i Marica Cik Adaković, prof.

Grafičko oblikovanje: Tomislav Turković, mag. diz.

Tisak: Tiskara Horvat, Bjelovar

U utorak 19. prosinca 2023. u našoj školi predstavljen je *Mali razgovorni bajaško-virovski rječnik* koji su promovirali sudionici projekta, učenici 6. a i 6. b razreda te urednice i idejne začetnice Rječnika i programa.

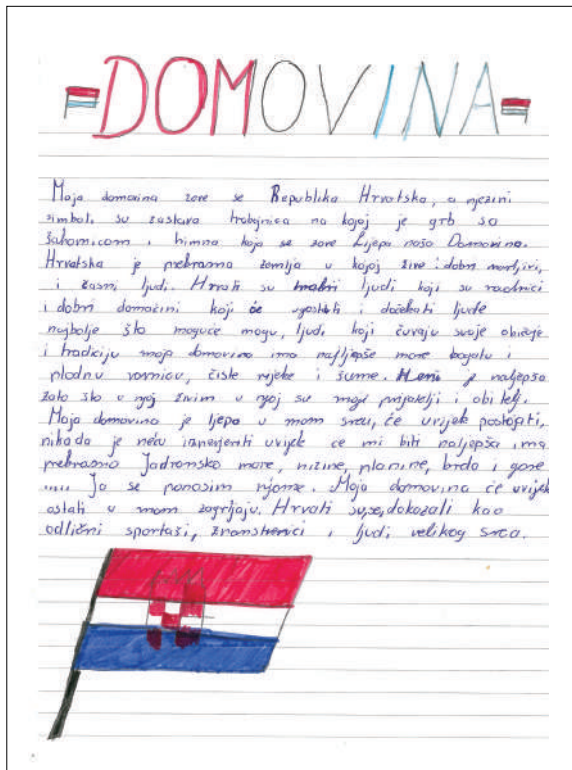

Igramo i učimo uz pomoć Malog razgovornog bajaško-virovskog rječnika

Program *Igramo i učimo uz pomoć Malog razgovornog bajaško-virovskog rječnika* prijavili smo na Javni poziv za sufinanciranje posebnih programa nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj u 2024. godini koji je raspisalo Ministarstvo znanosti i obrazovanja. Nakon provedenoga prosudbenog postupka, odnosno procjene formalnih uvjeta i stručne procjene programa prijavljenih na Javni poziv predložilo je sufinanciranje našega posebnoga programa u iznosu od 1.130 eura.

Aktivnosti ovog programa su sljedeće:

- osmišljavanje, dizajn i tisak poučne društvene igre (100 primjeraka)
 - osmišljavanje, dizajn i tisak velikih plakata koji će obuhvatiti područja iz Rječnika (9 plakata)
 - osmišljavanje stranicnika koji će služiti za poticanje čitanja, a temeljit će se na Rječniku (300 primjeraka)
 - osmišljavanje, dizajn i tisak informativne brošure o provedenim aktivnostima (300 primjeraka)
 - predstavljanje resursa u virovskoj općini i izvan njenih granica.
- Sve aktivnosti planiramo i trebamo provesti do kraja 2024. godine.

Martina Bogdan, 6. b

Zabilježila: Katarina Franjo, prof.

Intervju s književnikom i predsjednikom Podravsko-prigorskog ogranka Društva hrvatskih književnika Darkom Pernjakom

Književnik Darko Pernjak poznati je podravski književnik. Po zvanju je inženjer geotehnike i vinski trgovac koji svugdje oko sebe traži priču. Na *Tulumu s(l)ova* čitao je ulomke iz svog dječjeg romana o prošlosti Koprivnice *Pod bedemom*.

Kako to da ste kao vinski trgovac krenuli u književne vode? Prije bih rekao da je bilo obratno, kako mi je od malih nogu bila želja biti pisac imam osjećaj da sam kao pisac pristao biti nešto drugo, školovati se za inženjera geotehnike, a završiti kao vinski trgovac. Moje glavno zanimanje je oduvijek bilo pisanje.

Imaju li ta dva zanimanja ikakve sličnosti? Ispočetka nisam pronalazio podudaranja između ta dva zanimanja. Pisanje je kreativan rad, dok prodaju čine konkretne stvari kao što su: rad na terenu, pregovori o cijenama i rokovima isporuke. Međutim, s vremenom sam uvidio da ako želim biti uspješan vinski trgovac moram znati pričati o vinu, vinarima, vinogradima, vinogorjima, povijesti vinogradarstva i vinarstva, načinima proizvodnje i specifičnim lokalitetima. Danas mogu iz vlastitog iskustva reći kako su ta dva zanimanja itekako podudarna – da bih bio uspješan vinski trgovac moram znati pričati priče, jednako tako i ako želim biti čitani pisac.

Odakle inspiracija za pisanje? Zapravo ne znam, ne mogu na to pitanje racionalno odgovoriti.

Nekad samo želim zabilježiti dobru priču da se ne zaboravi, drugi put su to ideje i zapažanja, treći puta su to ozbiljne poruke s kojima želim promijeniti svijet. Svega tu ima. Moj zadnji roman za djecu i mlade *Tko je nacrtao svinju na asfaltu?* inspirirala je svinja na asfaltu! Naime, nemalo sam se iznenadio kad sam na cesti kojom često šecam, na kraju sela Botovo, naišao na crtež svinje. Zanimalo me tko je nacrtao tu svinju, kojom bojom jer se skoro dvije godine crtež nije isprao i zašto baš na tom mjestu. Nisam mogao povjerovati da bi takav crtež slučajno nastao. Svoju potragu za crtačem svinje odlučio sam podijeliti s najmlađima, stariji ionako ne bi razumjeli potragu koja se ne proteže i na virtualni svijet.

U knjigama treba uživati

U svom književnom opusu imate i drame, i romane, i pjesme. Koji vam je književni rod najdraži?

Svi su mi jednako dragi, međutim, moram si priznati da se najbolje osjećam u prozi. Proza ne ograničava, kad počnem pisati ne opterećujem se dužinom, ne znam hoću li stati na petoj ili pedesetoj stranici. Ne znam ni sam kako ni zašto, u glavi mi se stvorila priča o tipu koji sjedi u staroj otrcanoj fotelji, gleda televiziju i hrani se samo keksima s mlijekom i ništa drugo ne radi, koji kad se pokrene u cijelom nizu nemogućih događaja završi u svemirskom hotelu plutajući u orbiti oko Zemlje. Da ispričam kako se to sve dogodilo trebao sam cijeli jedan roman. Kad i napišem pjesmu, najdraže su mi one u kojim opisujem kako se nešto dogodilo, na primjer, situacija kad putnik želi izaći iz autobusa van prije stanice jer je zaboravio doma ključ.

Koliko Vam treba vremena da napišete roman? Kad kažemo napisati roman, podrazumijevamo da to znači stvoriti roman. Stvaranje romana dugotrajan je proces, pretpostavlja skupljanje ideja,

inspiracija i motivacija, potom njihovu obradu i sam čin pisanja, a pred samo objavljivanje i uređivanje rukopisa. Zbog nastojanja da roman bude najbolji mogući i težnje da se prenesu zamišljene slike i osjećaje na čitatelja, pisac je uvijek spreman za još jedno čitanje i popravljavanje, tako da rađanje romana može biti poprilično dugotrajan proces. U mojem slučaju nekad je to, doduše rijetko, šest mjeseci, nekad godina dana, nekad i četiri godine. U svakom slučaju pisanje romana je ozbiljan posao.

Poruka za buduće mlade književnike bila bi...

Književnik je prije svega čovjek od knjiga. U knjigama treba uživati. Jedan od mojih velikih užitaka je raspravljati s prijateljima o pročitanim knjigama. Ako postoji potreba za zapisivanjem vlastitih priča, neka se zapišu. Pisanje također treba biti ugodan proces. Pobijediti na nekom natječaju ili dobiti odličan iz zadaćnice za svaku je pohvalu, ali ne smije biti presudno za zanimanje za pisanjem i čitanjem.

Književnici Nikolina Sabolić i Darko Pernjak na druženju s našim učenicima na *Tulumu s(l)ova*

Intervju sa školskom knjižničarkom i spisateljicom Nikolinom Sabolić

Čitanjem trenirate empatiju

Naša sljedeća sugovornica radi kao školska knjižničarka u OŠ „Đuro Ester“ u Koprivnici u kojoj mentorira mnoge učenike koji vole čitanje i pisanje. Osim toga, ona je i spisateljica i dobitnica mnogobrojnih nagrada na raznim natjecanjima. S nama je na *Tulum s(l)ova* podijelila vlastitu kratku priču *Keksi i cappuccino* te je vodila zanimljivu pjesničku radionicu.

Kako ste počeli pisati kratke priče (zašto volite pisati baš tu književnu vrstu)?

Najprije sam počela pisati pjesme na kajkavskom, još kao učenica osnovne škole. Učiteljica hrvatskoga jezika prepoznala je moju žicu za lijepu riječ pa sam često recitirala vlastite pjesmice na školskim priredbama, dosta uspješno sudjelovala na literarnim natjecanjima, bila na državnom LiDraNu... U srednjoj školi sam najviše pisala u formi pisma. Pisma sam godinama razmjenjivala s prijateljicom Fedorom iz Rijeke koju sam upoznala u 7. razredu na Novigradskom proljeću – školi stvaralaštva u Istri gdje sam sudjelovala na radionicama kreativnog pisanja. Tijekom fakulteta sam pisala vrlo malo, onako za sebe, više sam čitala. A kratke priče su izašle iz mene kao odgovor na ljetne literarne natjecaje koprivničke Knjižnice i čitaonice "Fran Galović". Kratke

priče za odrasle zasad su jedina književna vrsta koju sam, kao odrasla osoba, poslala na neki natječaj. Napisala sam nekoliko priča i pjesama za djecu, ali zasad su ih čula samo moja djeca.

O čemu najčešće pišete?

Inspiraciju za pisanje najčešće pronadem u vlastitim sjećanjima na proživljene trenutke, ali i u tuđim životnim pričama.

Tko Vam je književni uzor? Čije knjige volite čitati?

Kristian Novak, naravno. Od njegovih se knjiga teško odvojiti kad ih uzmete u ruke. Volim čitati

hrvatske i svjetske klasike, književna djela koja su nagrađena književnim nagradama. Ljepoti i skladu svake rečenice iz priča Ivane Brlić-Mažuranić ne mogu se nadiviti dovoljno, neponovljive su. Među suvremenim autorima iz našeg kraja sviđa mi se stil Marka Gregura.

Danas se često govori o tome da učenici nedovoljno čitaju. Što Vi mislite o tome?

Ne znam tko bi mogao točno izmjeriti i reći koliko je čitanja dovoljno. Učenici danas čitaju, ali čitaju *prelagane* tekstove, tekstove koji nemaju veliku vrijednost ili je upoče nemaju (ni estetsku ni informativnu), a takvi tekstovi ne doprinose jezičnom razvoju ni cjelovitom osobnom razvoju. S obzirom na to da imamo sve više poteškoća s čitanjem, imamo i manje aktivnih čitatelja, i obrnuto. Čitati nije lako, za čitanje je potrebna vježba, kao što je potrebno i tjelesno vježbanje, svakoga dana barem petnaest minuta i onda nema problema. Da-

nas smo izloženi tehnologijama i nevidenim medijskim utjecajima koji ne potiču čitanje, a čitanje nam je potrebno za razvoj mozga. Imam osjećaj da kako tehnologije napreduju tako mi ljudi slabimo u mentalnom razvoju. Ne morate svi voljeti čitanje, isto kao što ne morate svi voljeti igrati šah, ali čitanje nam je potrebno za uspjeh i napredak, a svi želimo biti uspješni u nekom području svoga interesa. Čitanje knjiga potiče kreativno razmišljanje u bilo kojem području znanosti ili umjetnosti. Da biste bili uspješni u nečemu čime se bavite, morate biti originalni, kreativni, drugačiji od drugih. Najutjecajnije ljudi na svijetu, brojni direktori megakorporacija, npr. Bill Gates, strastveni su čitatelji. Također, ako čitate knjige, postajete bolje osobe jer je čitanje izvrstan trening empatije (koja nedostaje današnjim ljudima). Ljepše je živjeti u empatičnom društvu i biti okružen dobrim ljudima, zar ne?

Poruka za buduće mlade spisatelje bila bi...

Na trenutak zatvorite oči i uključite druga osjetila, dopustite mašti da vas vodi.

Jedna od aktivnosti bila je pisanje pjesama na drugačiji način u kojoj su nastale zanimljive pjesme. Pjesme se pišu tako da svatko zadaje jednu riječ, a drugi na tu riječ piše stih. List papira ide u krug sve dok se ne dođe do posljednjeg u krugu. Radionicu je vodila knjižničarka Nikolina Sabolić. Neke od nastalih pjesama:

Svjetlo

Svjetlo je obasjalo put,
postoji jedan mračan kut.

Staza je duga.

Svakoj dugi svjetlo sviće.

Zora sviće, a cvijeće raste,
raste veliko čarobno drvo
kao da zrak pretvori se u bljesak.

Virje

Kraj Novigrada Podravskog.

Virovska zvona zvone,
zvone na vrh crkve.

Čarobne riječi.

Malo je reći, to je moj dom.
Preljepo je u Virju tom.

Tulum s(l)ova

Nakon četiri godine pauziranja u školsku knjižnicu vratili smo projekt Hrvatske mreže školskih knjižničara *Tulum s(l)ova* s ciljem jačanja pozitivnoga stava učenika prema čitanju. Čitanje s razumijevanjem (informativno čitanje) vještina je koja je preduvjet za uspjeh u školi, poslu i životu, posebno kad nas svakodnevno zatrpavaju sa sve više informacija i potrebna je spretnost u prepoznavanju i korištenju važnih. Tema ovogodišnjeg *Tuluma s(l)ova* bila je *Pišemo, čitamo, razgovaramo s Franom*, a u gostima su nam bili književnik Darko Pernjak-Pero i školska knjižničarka OŠ „Đuro Ester“ iz Koprivnice, književnica Nikolina Sabolić. U projektu su sudjelovali polaznici Medijske grupe s učiteljicom Katarinom Franjo, Novinarsko-literarne grupe s učiteljicom Danijelom Sunara Jozek i školski knjižničari sa školskom knjižničarkom Đurđicom Krčmar Zalar.

galerija velikih majstora

Nataly Bingula,
3. a

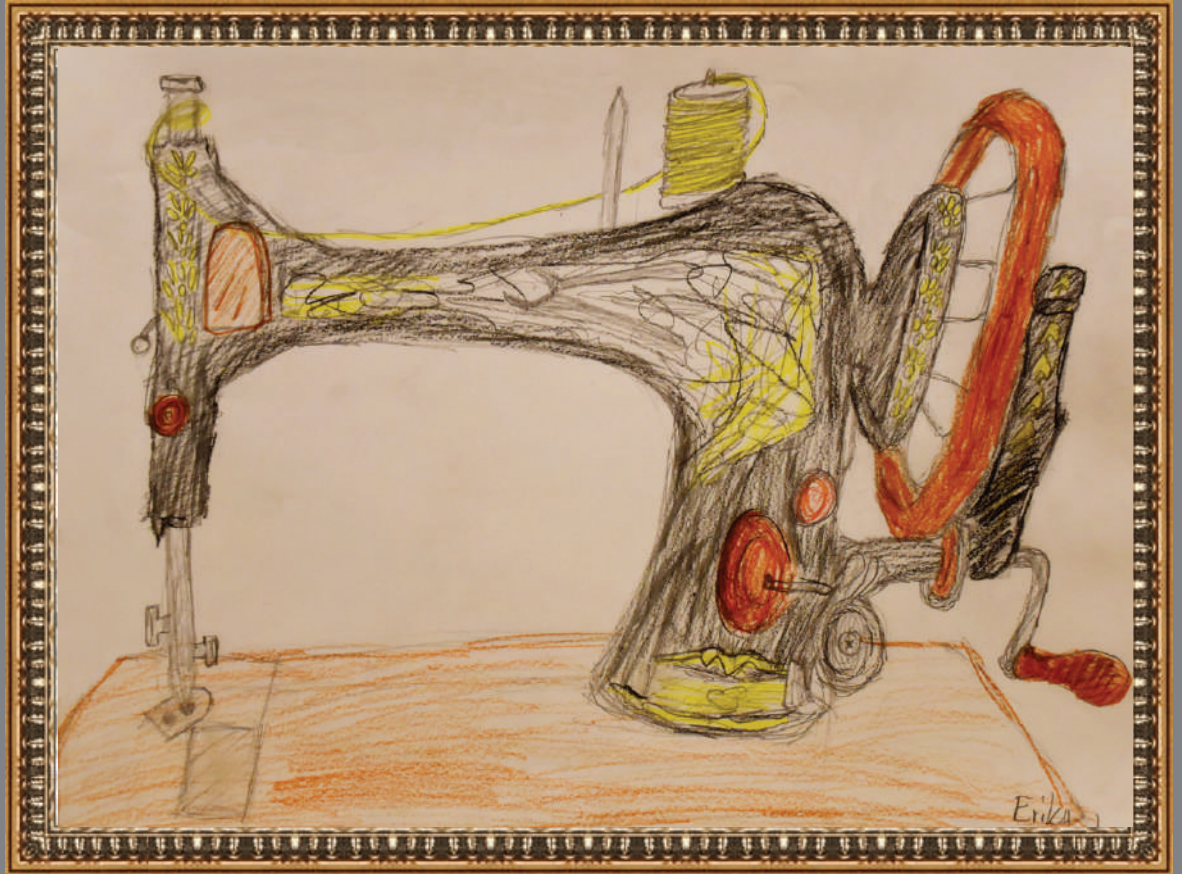

Neva Matonickin,
2. b

Ana Makar,
2. a

galerija velikih majstora

Erika Glavnik,
5. a

Marija Antoljak,
6. a

Laura Mamić,
8. c

M A L E

**Da mi
je hrast
biti**

Da je meni hrast biti i
visoko grane širiti.

Da je meni hrast biti i
ljeti hlad raditi.

Da je meni hrast biti i
oblake granama dirati.

Ana Makar, 2. a

vir

Moja obitelj

U Virju živi obitelj Benkek. Ima osam članova. Zovu se: Marica, Ljubica, Mirko, Miroslav, Regina, Gabriela, Mladen i Emanuel. Svatko ima svoje osobine. Baka Marica moli krunicu za sve nas. Baka Ljubica svaki dan kuha ručak. Stric Miroslav je lovac. Djed Mirko je poljoprivrednik i hrani kokoši i patke. Mama Regina radi parket u tvornici u Đurdevcu. Gabi se igra u vrtiću. Tata Mladen je strojobravar i stručnjak za metale. Ja sam Emanuel i igram nogomet kad napišem zadaću.

Svi se volimo i volimo se zezati.

Emanuel Benkek, 3. a

vcev

Vu Virju je najlepše

Meni je Virje najlepše mesto na svetu.

Virje mi je lepo zato kaj je fanj veliko i zeleno. Imamo lepo školo i novoga vrtiča. Vu sredine Virja je zeleni park i žota cirkva. V parku je i novo igralište za deco. Krej igrališta je stara škola gde so knjižnica i muzej. Imamo i veliko dvorano, nogometno igralište i terene za vežbanje sakakve sportov. Čez Virje teče potok Zdelja. Mam do Virja v Miholjancu je Fratrov zdenec gde zvirja navek čista i zdena voda.

Nebi nigdar štela otiti z Virja.

Nika Koščak, 3. a

O(ne)čišćena korupcija

Korupcija je ozbiljna stvar
koja u svakom okolišu
može napraviti pravi dar-mar.

Koje ju društvo
neće ozbiljno shvatiti
vrlo lako će
visoku cijenu platiti.

Korupcija je erupcija koja stvara
mnogo opcija
u čiju rupu pada
velik broj nacija.
Korupcija – mnogima preokupacija.

Nadam se da će to
svi brzo i ozbiljno shvatiti
da ne moramo na kraju
visoku cijenu zbog
klimave klime platiti.

Korupcija je erupcija koja stvara
mnogo opcija
u čiju rupu pada
velik broj nacija.
Korupcija – mnogima preokupacija.

Obraćam se vama svima
koje ne brine klima!
Danas nama nije lako,
ali znajte – i vama će sutra
s klimavom klimom biti tako.

Vjerujem da ćete to
svi ozbiljno shvatiti
da ne moramo na kraju
visoku cijenu zbog klimave klime platiti.

Korupcija je erupcija koja stvara
mnogo opcija
u čiju rupu pada
velik broj nacija.
Korupcija – mnogima preokupacija.

Lana Modrić, 7. b

(Rad je nagrađen 2. nagradom na kreativnom natječaju
Antikorupcijskoga povjerenstva Koprivničko-križevačke
županije)

Da mogu biti životinja...

Birki je vuna rudlava kak i moji lasi. Po cele dene bleji, a ja negda blebečem. Druge birke zadirkava kak i ja malo deco i ve-like ljude. Lepo mi je v debelomu ladu ležati, ništ ne razmišljati i niki je delati. Birkam je trava prava poslastica kak i meni gibanica. Seno i kokruz glavna so ji rana kak meni meso i salama. Z drugemi birkami v čoporu ji je lepo biti kak meni z pajdašicami v školu skupa iti.

Laura Ivančan, 6. b

Kaj mi je pripovedala jela

Dok sem prolazil krej šume, čul sem jelu da nekaj pripoveda drugim drevima. Ona sem prišel bliže i pital jo jel' jo kaj muči. Jela mi se je požalila da je čula da ljudi bodo došli sekirami i rušili dreva za Božič. Ak jo posečo, bodo jo odnesli v hižo i kitili jo kojekakvemi kuglicami, lampicami i anđelekemi. To joj se nikaj ne svuda, em veli da bode mrtva, em joj to se bode žmeko nositi na granami. Ona bi rejši bila vune na zdenjavi i kitila se belemi pahuljami. Meni je jele bilo žal pa sem joj obečal da bum zamolil ljude da jo ne režo za Božič.

Karlo Lauš, 2. a

Prolet v mojem kraju

Konačno je došla prolet v moj kraj.

Japa veli da je prepupal i trsek v goricaј.

I čerešnja kre kleti sa je bela.

Zgleda da bu ploda letos puno donela.

Kak sem sreten kak malo dete.

Posle dugačke zime lastavice nam nazaj lete.

Bormeš so i rode na banderaј.

Zgleda da je dogačkim rokavima došel kraj.

Leon Šabarić, 3. b

Luka Štauber, 5. b – Stara kljijet

Kaj

Kaj si delal, s kim si delal,
kaj se dereš, na kog se dereš,
koga blejiš, zakaj blejiš.

Za kog čmele delaju meda,
zakaj kruške cvetaju.

Ko nam je donesl kaj,
taj naš dragi zavijaј.

Nikol Novak, 3. b

Pajdaš

Vu veselju i vu tugi
pajdaš pravi mam je tu.
Kratki dani ili dugi –
pravi pajdaš pak je
– tu.

Ak zadaća treba v školi,
pravoga pajdaša se to ne
moli.
Dok mu poveš tajno svojo,
zucnol ne bo ni pred kem.
Čkomi.
Trpi.
Zaprte zobe za te drži.

Dok te mati s hiže vun
ne pusti,
poruko ti šalje
da je za te
– tu.

Saki treba takvoga velikaša
svojega pravoga iskrenoga –
pajdaša.

Lea Špoljar, 8. b

Buni li se seljak danas

Nekadašnja Seljačka buna
i danas je seljakova kruna.

Seljak to je čovjek vrijedan,
al' unatoč svemu ponekad ostane žedan.

Ako seljak sam ne pruži otpora,
nikakva ga neće stići potpora.

Matija Gubec bio je za seljaka vođa pravi,
još uvijek se njegovo ime i djelo slavi.

Malih seljaka sve više nema,
za njih vrijedi druga shema.

Danas moraš biti seljak pravi
koji se na veliko s poljoprivredom bavi.

Seljak biti i nekad i danas nije lako
i to ne može biti svatko.

Lana Makar, 8. a

Naša razmišljanja nakon interpretacije crtice Branke Primorac *Doživljaj kojeg se sramim*

Uvijek je zgodno GLUMITI FRAJERA, MOĆNOG, NEUSTRAŠIVOG. Nažalost, oni koji su zlostavljači, gotovo uvijek su nesigurni u sebe i na pogrešan način TRAZE PAŽNJU. Misle da će MALTRETIRANJEM drugih dobiti na važnosti.

Marko je nastradao samo zato što se nije uklapao u nečiji kalup – kako se ponašaju PRAVI DEČKI.

Ako je onako debeljuškast uspio uzići na ormar, mislim da je bio UŽASNUT i PRESTRAŠEN i da se BOJAO ZA SVOJU SIGURNOST. Zabrinjava me da napadači nisu razmišljali da će rušenjem ormara možda teško ozlijediti Marka, a možda i koga drugoga.

Zlostavljači svakako zaslužuju kaznu.

Kada se meni dogodila slična situacija, morao sam razgovarati s učiteljicom, psihologom i pedagoginjom. Bilo me je SRAM što se zbog mogega ponašanja moglo dogoditi zlo.

Nikada više nisam učinio ništa slično, a mama mi je rekla da se maknem od ljudi koji me izazivaju, da ignoriram uvrede, a to je jako teško, ali DOBRO PONAŠANJE TREBA STALNO VJEŽBATI.

Luka Šoš, 6. a

Pisanica smijalica

Na uskrsnom stolu
košarice male,
a u njima pisanice pune šare.
Svaka pisanica smijalica je druge boje
da svako dijete prepozna svoje.

Kad ih djeca vide,
na licu im osmijeh, a u duši radost,
ah, kako je lijepa ta mladost !

David Ivančan, 4. b

Moj maček

Krešo je ime mojemu mačku. Ima zvonce oko vrata koje fort zvonu. Nemre se baš leko zgubiti.

Oče si bome i dobro pojedsti. Miši mu baš i neso zaveliko jer mu dajemo sakakve oblizeke. Posle jela navek zaspi. Fini nekakov maček.

Jakov Grčić, 2. b

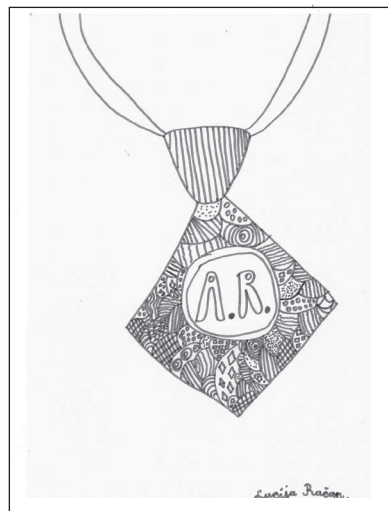
Ravnopravnost muškaraca i žena

Ravnopravnost muškaraca i žena... To je uvijek bio problem, ali zapravo mislim da nije nerješiv. Većina žena boje se pustiti glas za svoje pravo.

U djelu Alkar jako mi se sviđjelo što je Marta odlučila pustiti glas i boriti se za sebe. No, ne sviđa mi se što su Martinu majku Stanu nazivali vješticom. Svatko je poseban po nečemu u životu, ljude ne treba suditi po izgledu, već po njegovim vrednotama. U ovom djelu u to doba život je jako težak, moraš paziti na svaki svoj korak pa čak i na izgovorenu riječ. Mislim da nije nimalo lako, meni osobno bi bilo preteško tako živjeti. Ne znam, možda u nekim obiteljima, selima i gradovima još uvijek vlada takav način života. Što se tiče novca, imovine pa čak i izgleda e, tu nismo svi isti. Nikad ne bismo trebali suditi ljudima po izgledu kao što su sudili Martinu majku. Svatko voli biti lijep, to u potpunosti razumijem, ali ipak ne treba se toliko hvaliti i uzdizati. To hvalisanje i uzdizanje nikad mi neće biti jasno. Svi moramo imati ista prava! Pogotovo žene. Žene su stup obitelji, stup života, da nije žena ne bi bilo ni nas, zato ih moramo cijeniti. Ne trebamo se bojati pustiti glas za svoje pravo i dobro u životu. Nekad bi bilo sramota ako bi žena pred drugima progovorila o svemu što želi. Mislim da to ne bi trebalo biti tako. U današnje vrijeme žene se sve više i više međusobno ne podržavaju. Za takvo što ne vidim razlog, ne bismo trebale biti ljubomorne, zavidne i bez međusobnog poštivanja.

U današnje vrijeme lijepo je ženi znati da ima nekog uz sebe. I tako treba ostati, muškarci i žene trebaju biti ravnopravni i imati ista prava.

Emina Račan, 8. c

Lucija Račan, 3. b

Proljeće

Visibabe nlešu,
žabice kveću.
hoj, hoj, hoj,
hoj, hoj, hoj,
Proljeće je tu!

Đelice nam rjevaју,
ništa nam ne smetaju,
hoj, hoj, hoj,
hoj, hoj, hoj,
Proljeće je tu!

Cvijecе malo šareno,
sunce naše smelimo,
hoj, hoj, hoj,
hoj, hoj, hoj,
Proljeće je tu!

Tena Tomec, 4. a

Polja zelena
Proljetni je lijep dan
Žuti maslačak.

Tena Laloš, 5. a

Crteni traktor
Ore malu mekotu
Gde bu kukuruz.

Antonio Fancev, 5. a

Moja cucka

Moja cucka zove se Astra. Mladi je vučjak. Veselo se igra. Dok otide v kokošilnjak, kokoši lete na se strane. Lakomo grize jaboko. Srdito naganja mačke. Hitim ji lop-tico, a ona jo naganja. Dok je dobra dobi cukora, a preveč je vesela dok me vidi da idem doma posle škole.

Fran Mihaković, 2. b

Torba

Moja torba plava
teška je kak i moja glava.

Ja sem Luka, lenčina prava
od mene učiteljicu boli glava.

Moja torba je muška,
a visi na meni k'o ruška.
Luka Tudić, 4. a

Vjeverica

Skakuće po šumi
i ništa ne glumi.
Ima kitnjast rep
koji je jako lijep.

Orahe i lješnjake
skuplja,
a kuća joj je velika
duplja.

Po drveću skače
i nikad ne plače.

Po šumi se kreće,
o kakve li sreće.
Naleti na ježa
i zdravo mu reče.

Smede su boje,
ničeg se ne boje.
Od ljudi se kriju
pa im se smiju.

Luka Jakopović, 5. a

Draga mama,

pišem ti ovo pismo s iskrenom zahvalnošću u srcu. Želim ti reći koliko mi značiš i koliko si mi važna. Svaki me dan tvoja ljubav i podrška griju kao sunčeve zrake koje obasjavaju dan. Tvoja snaga, tvoja hrabrost i tvoja nevjerojatna sposobnost da vidiš svjetlo čak i u najtamnijim trenucima. Zbog toga ti se divim.

Hvala ti što si uvijek tu za mene, što me podučavaš životnim lekcijama s neizmjenom ljubavlju i strpljenjem. Tvoja nesebičnost i predanost su nevjerojatne i svaki se dan osjećam blagoslovljeno što te imam za mamu. Neopisiva je tvoja podrška u svemu što radim. U svim izazovima mi pružaš ruku hrabreći me da nastavim dalje. Tvoje riječi ohrabrenja su mi poput vjetrova u leđa koji me nose naprijed. Želim ti reći koliko me inspiriraš svojom velikodušnošću i svojom snagom karaktera. Ti si moj uzor i heroj i želim biti barem pola onoga što si ti. Hvala ti za sve što činiš za mene, za ljubav i žrtvu koju podnosiš radi mene. Hvala ti što si moja mama! Volim te i nadam se da ću uvijek biti tu za tebe kao što si ti za mene.

Ti si moja zlatna osoba, ali najveća razlika između zlata i tebe je što je zlato kao zrnice prašine ispod mog kreveta koje znam da ćeš opet ti počistiti umjesto mene.

Tvoj Jakob

U Virju 26. travnja 2024.

Jakov Bušić, 7. c

Zdravi, aktivni i online !

Odrasli bi htjeli da mi djeca možemo sve!

U školi smo naučili što je zdrava hrana. Kod kuće mi govore moraš jesti zdravo.

Nitko ne zna objasniti zašto su slatkiji finiji od juhe niti zašto je čips najfinija vrsta krumpira!

Ili pak kako kečap nije povrće!

Odrasli još kažu da moramo biti aktivni, baviti se sportom. Naravno, gledanje košarke na televiziji se ne računa. Mama kaže da se računa samo ako mi trčimo, a učiteljica se pak ljuti dok trčimo po školskim hodnicima.

Isto je i s internetom. Moramo naučiti kako se internetom koristiti, kako zaštititi svoje podatke.

No, čim je sat Informatike gotov odmah krenu s: „Ne možeš cijeli dan visjeti na računalu!“

Molim lijepo, na ekranu se ne visi! Ispred ekrana možemo: sjediti, igrati se, programirati, poslati poruke, slušati pjesme.....

Sve mi je jasno, za sve ima vrijeme i mjesto. Svega nam treba u pravoj mjeri. Priznajem, jako su mi dragi mobitel i računalo, videoigrice i poruke s prijateljima, ali vidim da i mama ima stalno mobitel u ruci. Teško odrasli imaju mjeru, a od nas se očekuje da uvijek radimo kako treba.

Trebamo se zdravo hraniti, učiti i trenirati, ali moramo imati i odmor. Treniram košarku i kad dođem kući, najbolje se odmaram ispred računala kada pišem poruke prijateljima jer im nisam sve stigao reći u školi ili na treningu, a baš im svaki dan imam nešto važnoga za objasniti ili pitati. Odrasli to ne razumiju!

Sve možemo i sve stignemo jer smo zdravi, aktivni i online i zato jer smo još djeca!

Alen Martinčić, 4. b

(Literarni uradak učenika Alena Martinčića uvršten u slikovnicu projekta Zdravi, aktivni i online, a mentorica je bila učiteljica Lidija Šiptar.)

Moja draga baka

Moja baka zove se Dragica i jako je draga. Ima petero djece i petnaestero unučadi i za svakoga od njih ima dovoljno vremena.

Ima prekrasnu smeđu, ali već sijedu kosu i smeđe oči. Visoka je i krupnija, ali meni to ne smeta. Ormar joj je pun svakojake robe, a najviše one elegantne. Jako je dobra i obožavam biti s njom, jer s njom sve moje želje postanu stvarnost. Ponekad joj pomažem skuhati ručak ili proširiti mokro rublje. Često mi se ne da, ali onda zajedno to pretvorimo u zabavnu igru.

Za mene je moja baka Dragica najbolja baka na svijetu i ne mogu zamisliti bolju. Ima toliko lijepih i zabavnih trenutaka i uspomena s njom. Ona je za mene jednostavno najbolja.

Klara Posavec, 5. b

Putovanje vlakom

Jednoga dana odlučili smo ići na izlet vlakom. Krenuli smo iz grada Bjelovara zato što kroz selo Rakitnicu ne prolazi vlak. Putujem s obitelji.

Putujemo kroz šume, brda, sela i gradove. Putujemo u Zadar. Zamislimo što ćemo tamo sve vidjeti. Vidjeli smo: vazdazeleno drveće, divlje životinje kako trče šumom, rijeke, krave na ispaši. Sreli smo i druge vlakove. Sve je zeleno i živo. Čuje se lupanje tračnica i zvižduk vlaka. Osjeti se miris sladoleda od čokolade i vanilije. Došao je kondukter. Netko je bacio koru od banane na pod. Kondukter je stao na koru, poskliznuo se i pao. Ajoooo! Rekao je da je to sigurno loša sreća. Došao je provjeriti karte.

Stigli smo sretno i veselo. Mama kaže da ćemo sljedeći put putovati tramvajem.

Nikol Novak, 3. b

galerija velikih majstora

Enia Potonjak,
6. a

Erin Jaković,
7. c

Klara Frajt,
4. b

galerija velikih majstora

Anja Jankić,
2. a

Nikola Novak,
3. b

Tina Horvat,
3. b

Klimatski detektivi – najbolji učenički projekt u području rješavanja klimatskih problema u lokalnoj zajednici

U sklopu Nacionalnog dana Europskog klimatskog pakta koji se održao u petak 19. travnja 2024. u Kući Europe u Zagrebu učenice 6. b razreda: Marta Čiček, Ela Lončar, Bianca Matonićkin, Ana Rajčić i Leoni Štauber sudjelovale su na predstavljanju projekta *Klimatski detektivi* sa svojom mentoricom i učiteljicom Geografije Sonjom Kalanj.

U suradnji s Hrvatskim debatnim društvom pokrenut je natječaj za najbolji učenički projekt u području rješavanja klimatskih problema u lokalnoj zajednici *EkoVizija: Inovativna rješenja za budućnost planete*. Projekt *Klimatski detektivi* prepoznat je kao jedan od tri najbolja učenička projekta u kategoriji osnovnih škola u području rješavanja klimatskih problema u lokalnoj zajednici.

Ovaj projekt nije samo dobio priznanje, već je također privukao pažnju, budući da je bio spomenut u intervjuu u emisiji *Dobro jutro, Hrvatska*. Tijekom pripreme projekta učenice su u svojoj zajednici prepoznale klimatski problem koji bi željele riješiti, ustanovile koje je najbolje rješenje za taj problem te osmislile najefikasniji način predstavljanja problema i rješenja donositeljima odluka.

Povodom tog događaja pripremljen je i okrugli stol, druženje s klimatskim veleposlasticima koji su predstavili što oni kao klimatski veleposlanici rade, zašto je sada ključno vrijeme da djelujemo kako bismo se prilagodili klimatskim promjenama koje nam dolaze. Osim druženja s klimatskim veleposlasticima učenice su sudjelovale i u Eko pub kvizu u kojem su neosporno pobijedile i osvojile zanimljive nagrade.

Njihova predanost i inovativni pristup predstavljaju svijetlu budućnost u borbi protiv klimatskih promjena i očuvanju našeg planeta za buduće generacije.

Učenice Bianca, Ana, Leoni, Ela i Marta s mentoricom Sonjom na predstavljanju zanimljivog ekološkog projekta u Zagrebu.

QR kod pomoću kojeg možete pogledati videouradak naših klimatski osviještenih učenica

Učiteljica Geografije Sonja Kalanj

Otpad i smeće – je li to isto i što s tim?

Trebamo čuvati planet, trebamo odlagati otpad i smeće na odgovarajuća mjesta, trebamo reciklirati, trebamo... Što o svemu tome misle učenici viših razreda naše škole i što od toga rade.

Osmislila sam anketu koju su u aplikaciji *Teams* tijekom travnja i svibnja ispunjavali virovski đaci. U anketi je sudjelovalo 57 sudionika 5. r. (15 %), 6. r. (24 %), 7. r. (47 %) i 8. r. (12 %) i većina njih tvrdi da zna razliku između otpada i smeća, ali većina nije dala objašnjenje.

Među ispitanicima 61 % smatra da se u njihovom mjestu stanovanja nalazi dovoljno spremnika za odvajanje papira, stakla, plastike i tekstila, a 38 % ispitanika smatra da se u njihovom mjestu stanovanja ne nalazi dovoljno spremnika za odvajanje papira, stakla, plastike i tekstila. Većina ispitanika odlaže otpad u predviđene spremnike.

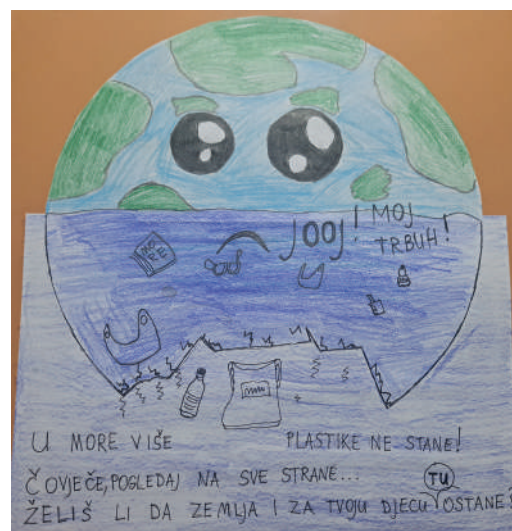
Na pitanje *Ako razvrstavaš otpad, zašto to činiš?* većina njih je odgovorila da bi zaštitili prirodu, planetu, životinje, kako bi se smanjilo globalno zagađenje, da bi zaštitili vodu i biljni svijet; neki razvrstaju otpad zato što žele ljepši miris, zato što im je mama tako rekla, zbog toga što misle da će se kornjače utopiti, da bi komunalcima bilo lakše, zato što je to dužnost građana, neke su roditelji naučili...

Na pitanje *Ako ne odlažeš otpad ili rijetko to činiš, zašto?* Neki od odgovora su bili: ne znam, zato što nigdje nema spremnika za recikliranje, nekima se ne da, zato što ne odlažu ni roditelji, zato što ne odlaže niti moja mama, a netko smatra da ima jako malo smeća. Većina ispitanika nije znala koja je razlika između otpada i smeća, a oni koji su i znali napisali su nešto minimalno s nekim slabim objašnjenjem.

Preko polovice ispitanika (57 %) sudjeluje u akcijama skupljanja u našoj školi (baterija, papira, plastičnih čepova).

Zaključak je da su naši đaci osviješteni po pitanju potrebe zaštite okoliša, ali da ih treba još povremeno informirati i poticati kako bi još više vodili brigu o prirodi, razvrstavali i reciklirali ono što mogu.

Lana Modrić, 7. b

Jakov Šoš, 6. a

Članovi GLOBE i ENO grupe godinama bilježe promjene u našem okolišu

GLOBE (Globalno učenje i opažanje za dobrobit okoliša) i ENO (okoliš online) grupe marljivo odrađuju planirane aktivnosti koje uključuju atmosferska, hidrološka, fenološka, biometrijska i pedološka mjerenja, obilježavanje važnijih datuma za naš okoliš te informiranje ostalih učenika u školi o tome.

Članice GLOBE grupe Lana Modrić, Katrin Kemenović i Leona Modrić te voditelj Darko Herbai 9. travnja 2024. sudjelovali su na međuzupanijskoj Smotri i natjecanju GLOBE škola. Domaćin natjecanja bila je Gimnazija Petra Preradovića iz Virovitice. Na natjecanju je sudjelovalo sedam škola iz Bjelovarsko-bilogorske, Virovitičko-podravske i Koprivničko-križevačke županije. Sve škole su prezentirale svoj rad i mjerenja u protekloj godini, a

nakon radnog dijela posjetili smo Muzej grada Virovitice i obišli prelijepi park koji je još uvijek bio okičen u uskršno ruho. Svi rezultati poslani su državnom povjerenstvu koje je najuspješnije škole pozvalo na državnu Smotru i natjecanje u Rijeku. Nažalost, ove se godine nismo plasirali na državnu razinu.

Tijekom ove nastavne godine provodili smo istraživački projekt pod nazivom *Alkalitet jezera Miholjanec*. Cilj istraživanja bio je proučiti kako okolišni uvjeti utječu na vrijednosti alkaliteta u jezeru te u kakvoj su korelaciji vrijednosti alkaliteta s pH-vrijednosti i električnom vodljivošću vode istraživnog jezera Miholjanec. Za istraživanje smo koristili prikupljene podatke u posljednje tri godine koje provodimo na jezeru.

Grupa je vrlo aktivna u *Fenološkim kampanjama za žučenje i listanje breze*. Ove godine surađivali smo sa školama iz Češke i Slovenije s kojima smo razmijenili prezentacije i mjerenja te smo organizirali i videokonferenciju.

Od ostalih projekata sudjelovali smo u *ENO weather week*, *ENO Art*, *NASA GLOBE trees challenge* i *GLOBE mosquito habitat mapper*. Redovito pomažemo i drugim grupama u njihovom radu te smo uključeni u prikupljanje staroga papira i baterija.

Istraživanje na terenu u sklopu projekta Fenološka kampanja za žučenje i listanje breze

Leona, Katrin i Lana analiziraju prikupljene uzorke vode na jezeru u Miholjancu

Članice GLOBE grupe s mentorom Darkom na međuzupanijskoj smotri u Virovitici

Glasanje uživo tijekom održavanja Schoolvision 2024.

eTwining projekt – Schoolvision 2024

Ove školske godine naša škola je po jedanaesti put sudjelovala u eTwining projektu – Schoolvision 2024. Projekt je osmišljen kao školski Eurosong, a mi smo se predstavili pjesmom *Šećer na kraju* za koju je tekst napisala Marija Halaček, a glazbu Dražen Štefan.

U ovom projektu sudjelovale su učenice: Klara Posavec, Marija Zalar, Tia Horvat, Iva Špoljar i Ena Jaković koje su otpjevale pjesmu i osmislile koreografiju, a učenica Lara Brcković sve je snimila i montirala. Ove godine u projektu je bilo 26 zemalja. Učenike su mentorirali učitelj Glazbene kulture Dražen Štefan, učiteljica Hrvatskoga jezika Katarina Franjo i učitelj Informatike Darko Herbai. Pjesmu je na engleski jezik prevela učiteljica Engleskoga jezika Ana Turk.

Želite li vidjeti sve spotove ovogodišnjeg projekta, skenirajte QR kod!

Skenirajte QR kod i pogledajte ovogaodišnje izvedbe Schoolvision 2024

Voditelj eTwining projekta Darko Herbai

Prirodoslovci – šarolika aktivnost

Mentorica Željka Kišić s Idom Jambrušić i Jakovom Bušićem

Pozdravlja vas mnogobrojna grupa Prirodoslovaca koja je ove godine imala nešto drugačiji ustroj. Učenici 5. b razreda (Bojana Amić, Tamara Balog, Leon Drmenčić, Josipa Horvat, Patricija Horvat, Petar Ivančić, Iva Špoljar i Marija Zalar), uz povremenu pomoć ostalih iz razreda, predstavljali su ekosekciju grupe dok su se učenici 7. i 8. razreda (Jakov Bušić, Ena Bosorić, Ida Jambrušić i Lea Špoljar) naporno pripremali za natjecanja iz znanja biologije.

Ove godine smo imali dvoje predstavnika Škole na županijskom natjecanju. Jakov Bušić iz 7. c razreda je zauzeo 5. mjesto od ukupno 13 prijavljenih učenika u njegovoj kategoriji. Osmaše je predstavljala Ida Jambrušić i osvojila 6. mjesto od prijavljenih 12 učenika.

Petaši su bili aktivni u ekološkim akcijama. Tijekom cijele godinu vagali su baterije koje su razredi skupljali u sklopu projekta Skupljajmo zajedno stare baterije. Moramo pohvaliti sve sudionike jer smo ove godine skupili preko 220 kg baterija! Time smo sačuvali

brojna staništa i živa bića od onečišćenja.

Sudjelovali smo i u Sabornoj akciji Crvenog križa kojom se za najpotrebitije učenike i njihove obitelji skupilo 370 eura te mnoštvo prehrambenih artikala i higijenskih potrepština. Sva prikupljena dobra predana su Crvenom križu gdje su ih volonteri pakirali u pakete za navede obitelji.

Kućica s posebno poslasticom za ptice – slaninom

Nismo zaboravili ni naše sustanare kojima zima predstavlja pravu borbu za život. Ptice stanarice uljepšavaju nam okolinu svojim pjevom, no siječan im svojim niskim temperaturama ove godine nikako nije bio naklonjen. Petaši i voditeljica grupe Prirodoslovaca Željka Kišić izradili su nekoliko hranilica te sakupili mješavinu sjemenki kako bi se pticama osigurala hrana u hladnije vrijeme. U akciju se uključila i ravnateljica Škole Marica Cik Adaković te domar Zoran Ratković. Naš vrijedni domar izradio je nekoliko kućica, a ravnateljica postavila pticama slasne zalogaje.

Učiteljica Prirode i Biologije Željka Kišić

QR kod za plakat Zimoproljetna avantura koji je napravljen za projekt Modna lasta. Marija Zalar, Iva Špoljar i Klara Posavec dale su prijedlog održive mode povezujući ekološku problematiku s kazalištem.

Tamara Bogdan, Patricija Horvat, Iva Špoljar, Marija Zalar, Bojana Amić, Mateo Nišić i Mateo Gubijan postavljaju hranilice za ptice

Jedna od postavljenih kućica s hranilicom

Intervju s učenicama naše škole Tarom Posavec i Martom Cikoš – mladim nogometašicama

Nogomet – sport koji treniraju i djevojčice

Kada se u medijima piše i govori o nogometu, protagonisti su uglavnom dječaci. Učenice 6. razreda Tara Posavec i Marta Cikoš treniraju tzv. muški sport i u tome ih nitko i ništa ne može pokolebati. Donedavno su trenirale u NK Podravac Virje s dječacima, a gdje danas treniraju i što one misle o nogometu, saznat ćete u nastavku.

Kako biste se opisale u nekoliko riječi? Tara: Sitna, inteligentna, gruba, brza, jaka.

Marta: Sitna, inteligentna, brza, bojažljiva.

Koliko dugo trenirate nogomet? Nogomet treniramo osam godina.

U kojem klubu trenirate? U klubu ŽNK Koprivnica u Starigradu.

Kako ste se odlučile trenirati nogomet? Tara: Htjela sam trenirati nogomet zato što ga je trenirao i moj brat.

Marta: Htjela sam isprobati igrati nogomet jer su i moji bratići trenirali.

Koliko imate treninga u jednom tjednu? Treniramo triput tjedno, a utakmice su subotom.

Što sve radite na treningu? Na treningu trčimo krugove, zagrijavamo se, izvodimo kondicijske vježbe, vježbe loptom, pucamo na gol, a na kraju treninga međusobno igramo nogomet.

Jeste li bile dobro prihvaćene u muškoj ekipi ili su vas dječaci podcijenili? Dečki su nas jako dobro prihvatili i nije bilo nikakvih podcijenivanja i to-

liko smo se dobro slagali da su Taru izabrali za kapetanicu.

Koja je razlika između muškog i ženskog nogometa? U muškom nogometu na početku ti se svi smiju, ali te poslije bolje prihvate. U ženskom nogometu su sve cure pa ima malo više nesuglasica i svadi.

Tko su vam nogometni uzori? Tara: Nogometaš Liverpoola Mohamed Salah.

Marta: Nogometaš hrvatske reprezentacije Joško Gvardiol.

Hoćete li se baviti nogometom i u budućnosti? Želja nam je da se bavimo nogometom i u budućnosti i da postanemo reprezentativke.

Hvala vam cure na razgovoru i sretno u budućnosti.

Hvala vama što ste baš nas odabrali za razgovor!

Intervju pripremila Lana Modrić, 7. b

Tara i Marta u dresu virovskog NK Podravac

Danas cure igraju u ŽNK Koprivnica

Školske predstavnice na Državnom prvenstvu u Poreču s mentorom Markom Blažekovićem

Državno prvenstvo u ženskoj košarci

U Poreču je od 6. do 8. svibnja održano Državno prvenstvo školskih sportskih društava u košarci za djevojčice i dječake.

U natjecanju su sudjelovale 24 najbolje ekipe Hrvatske. Kao pobjednice Koprivničko-križevačke županije sudjelovale su i učenice naše škole koje su u konkurenciji djevojčica osvojile odlično deveto mjesto, a sudjelovale su: Marta Čiček, Lana Marčinko, Nicol Ljubić, Erin Jaković, Lucija Tomec, Petra Gregurić, Laura Mamić, Magdalena Horvat, Bianca Matoničkin i Ena Jaković.

Učitelj Tjelesne i zdravstvene kulture Marko Blažeković

Obilježavanje Hrvatskog olimpijskog dana

Učimo u školi i izvan nje

Školska godina 2023./2024. u PŠ Hampovica započela je s jednom učenicom u 1. razredu i petero učenika u 2. razredu te učiteljicom Ivankom Seleš. Od drugog polugodišta razredni odjel više nije kombinirani jer nastavu polazi petero učenika 2. razreda.

Tijekom nastavne godine obilježavali smo sve prigodne dane, uređivali učionicu, pripremali neka mala slatka iznenađenja za oko i nepce, uživali u prirodi usred koje je smještena školska zgrada. Tako nam je jesen pokazala ljepotu i bogatstvo boja, zima nam je dala malo snijega, a proljeće su nam neumornim cvrkutanjem najavile ptičice koje redovito borave u neposrednoj blizini zgrade. Ponekad nam se čini da ptičice žele ući k nama u učionicu i pratiti što učimo i kako se zabavljamo. Volimo slušati njihov pjev,

Jedna od aktivnosti u kojoj smo pripremili slatko iznenađenje za naša nepca

pogledom ih tražiti u borovoj krošnji i okolnom grmlju, a onda čekati hoće li nam se pridružiti u skakanju i trčkaranju koje izvodimo koristeći kineziološku opremu kojom je škola opremljena u sklopu projektnih aktivnosti *Poligona za tjelesnu aktivnost školske djece*. Projekt je osmišljen kao pomoć u provedbi nastave Tjelesne i zdravstvene kulture u osnovnim školama koje za to nemaju osnovne tehničke, materijalne i prostorne uvjete (sportsku dvoranu), a s ciljem održavanja, unapređenja i promicanja zdravlja i tjelesne aktivnosti.

Učiteljici je najdraži dolazak na radno mjesto u ranim jutarnjim satima, često u vrijeme provirivanja prvih sunčanih zraka kroz krošnje drveća, a kasnije, pogled u daljinu preko livade iza škole prema oranicama, šumi, nebeskom plavetnilu i bijelini oblaka kojima često vjeter pomaže biti pravim nebeskim putnicima. Zajedničko putovanje učenika i učiteljice Ivanke proteklih deset mjeseci uskoro se bliži kraju, uz nadu i vjeru u nove, poučne i zabavne, zdrave i radosne dane u idućoj šk. god.

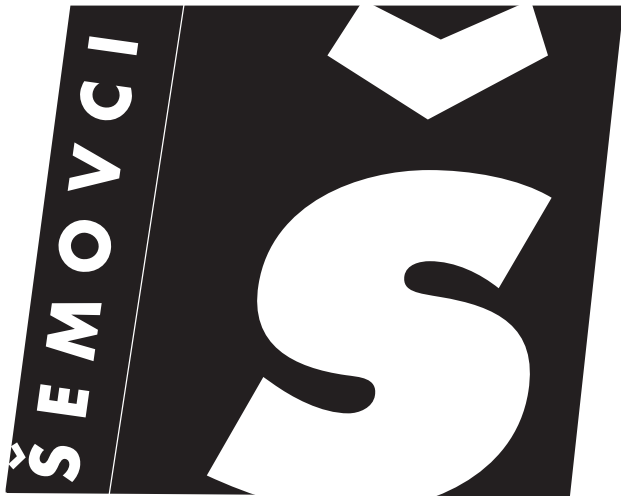
Učiteljica Ivanka Seleš

Proslavili smo i Valentinovo

Knjige na izložbi

Pronašli smo mravinjak!

Naša mala knjižnica u PŠ Šemovci

Naša mala knjižnica međunarodni je projekt za poticanje čitanja u kojem je naša PŠ Šemovci sudjelovala i ove školske godine.

U ovogodišnjem projektu čitali smo pet knjiga, o njima razgovarali i rješavali zadatke u posebno zanimljivoj radnoj bilježnici.

U učionici smo posložili čitateljski vlakčić u koji imenom i prezimenom ulazi svaki učenik koji pročita neku knjigu i želi je preporučiti svojim prijateljima.

Tepih sa sovicama koristili smo za čitateljski kutić.

Najdraža aktivnost ipak nam je bila razmjena knjižnoga junaka. Ovogodišnji prijatelj iz PŠ Lučelnice poslali su nam Kamila, slijepog dječaka koji je gledao rukama. Bili smo presretni jer nas se upravo on najviše dojmio od svih likova. Kamil je sa sobom donio bilježnicu u koju su učenici zapisivali i crtali svoje dojmove. Bio je vrlo zanimljiv i pristojan gost, neobično tih. Sjedio je na polici, nije ometao nastavu i nije tužakao.

Odlazio je s nama na sate Tjelesne i zdravstvene kulture i izvanučioničku nastavu. Vjerujemo da mu se svidjela i naša *Vesela radionica*. Posjetio je i naše domove i upoznao članove naših obitelji.

Nažalost, Kamil se morao vratiti kući. Sa sobom je ponio bilježnicu u kojoj smo sve zabilježili, pismo za naše prijatelje, fotografije i nadamo se – samo lijepe dojmove.

U projektu *Naša mala knjižnica* nastojali smo usavršiti svoje prezentacijske i čitalačke vještine te upoznati nove knjige i prijatelje.

Bilo je ovo predivno prijateljstvo i svakako zanimljivo, uzbudljivo i poučno čitalačko iskustvo!

Učiteljica Draženka Patačko

Radoznala olovka

Olovka sem ja
zakaj nemam joka dva?

Gore mi je glava
na njoj gumica plava.
Sakaj rišem i pišem
ak neje dobro, obrišem.

Strašno me zanima
Kaj bu zutra v školi
i jel me saki đak voli?

Leon Posavec, 2. r.

(Leonova pjesma dobila je prvu nagradu na natječaju *Srce mi se smije* u organizaciji OŠ „Braća Radić“ iz Koprivnice koju je uspješno izveo na dodjeli povodom Večeri poezije 21. ožujka.)

Član obitelji (opis lika)

Moj član obitelji je malo stariji od mene i ima problema s hormonima.

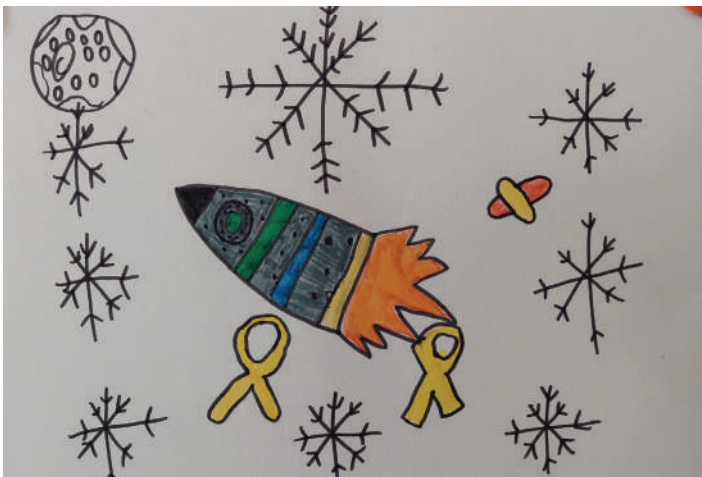
Visok je, ali još raste i ima jako tijelo.

Glava mu je kao jaje, oči uske i smeđe, na bradi pokoja dlačica, a kosa kao od klauna!

Većinom nosi trenirku i bijelu majicu.

Oko njega je najviše krevet, stol i laptop.

Josip Cikoš, 2. r.

Josip Cikoš, 2. r., Raketa za slanje zločestih bolesti u svemir

Leon Posavec, 2. r., Pismo iz Zelengrada – ilustracija

Naš dragi prijatelj Kapo

Ove školske godine sudjelovali smo u međunarodnom čita-lačkom projektu Naša mala knjižnica. Svaki je razred spojen s prijateljima iz neke škole, dobio je knjige koje je morao pročitati, zadatke koje je morao odraditi i svog knjižnog junaka. PŠ Miholjanec bila je spojena s Osnovnom školom Voltino iz Zagreba s kojom smo razmijenili knjižnoga junaka; oni su nama poslali krpenoga lutka Kapu, a mi njima svog lutka Lea.

Kapo je s nama veselo proveo dva prekrasna mjeseca. Sjedio je s učenicima za vrijeme nastave, učio i igrao, a vikendom su ga nosili kući kako bi vidio gdje oni žive, upoznao njihove obitelji i doznao kako oni provode svoje slobodno vrijeme.

Trenuci provedeni s njime naposljetku su nam bili suviše kratki. Bez obzira na to što smo mu još mnogo toga htjeli reći, pokazati i naučiti ga, zahvalni smo na svim danima tijekom kojih nam je donosio svoj tihi osmijeh.

Uživali smo družeći se s tom lutkom koja nam je bila poput pravog prijatelja ispunjenog toplinom, stoga nismo skrivali svoju tugu kad smo se morali rastati s njom.

Kapo se uspješno, živ i zdrav, vratio u Zagreb.

Nestrpljivo iščekujemo povratak našeg lutka Lea i bilježnice u kojoj su nam naši prijatelji iz Zagreba zapisivali njegove dogodovštine. Zanima nas je li mu bilo barem upola lijepo kao što je to nama bilo s Kapom, što je sve naučio i s kime se sve družio.

Za sobom smo ostavili još jednu dobru lekciju, iskustvo koje nećemo nikad zaboraviti.

Možemo samo zamisliti o čemu bi razgovarali Leo i Kapo kad bi se imali prilike susresti; kojih bi se tema dohvatili, kakve bi si priče međusobno izmjenjivali i koliko dugo bi se tome smijali.

Učiteljica Nevenka Ljubić-Volaric

Melani Tomec, 2. r.

Moja mama

Moja mama zove se Marijana. Srednjeg je rasta i vitka.

Ima smeđe oči, a kosa joj je svijetlosmeđa i duga.

Voli se moderno oblačiti i šminkati. Mojim sestrama i meni kuha zdravu hranu.

Pomaže mi u učenju i pisanju zadaća. Dobra je i brižna.

Jako ju volim!

Melani Tomec, 2. r.

Ema Gubijan, 1. r.

Filip Horvat, 2. r.

Aktivnosti Male lige naše škole

Dana 29. veljače 2024. Mala liga posjetila je Stanka Dimitrovića, glavnog tehničara u Domu zdravlja u Đurđevcu, i odnijela slikovnice za čitalački kutak.

Predavanje dr. Mirana Huzjaka održano 14. veljače, dan prije obilježava Dana zlatne vrpce (Međunarodnog dana djece oboljele od malignih bolesti).

U Mjesecu borbe protiv ovisnosti profesorica iz đurđevačke gimnazije Irena Tišljar održala predavanje Zajedno protiv pušenja.

Plakat uz Međunarodni dan rijetkih bolesti kojim je Mala liga sudjelovala na natječaju Hrvatskog saveza za rijetke bolesti.

Voditeljica ove izvannastavne aktivnosti je učiteljica Nataša Sušan. Polaznici su s voditeljicom tijekom cijele nastavne godine marljivo radili te poticali male i velike na razmišljanje o oboljelima od zloćudnih bolesti. Neke od mnogobrojnih aktivnosti donosimo u fotogaleriji.

Dana 3. prosinca 2023. učiteljica Nataša dostavila i uručila plastične čepove Emilu Viboviću, predsjedniku Udruge oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske.

Plakat uoči Dana mimoza osmišljavaju polaznice Male lige.

Dan mimoza – Nacionalni dan borbe protiv raka vrata maternice obilježen 27. siječnja na virovskoj tržnici humanitarnom prodajom mimoza.

Mala liga na prijemu kod načelnika 21. studenoga 2023. predstavlja svoje prostele i planirane aktivnosti.

Predavanje i radionicu uz Dan zlatne vrpce održala je voditeljica Nataša s nižim i višim razredima.

Prikupljene slikovnice za Klinički bolnički centar Rebro u Zagrebu.

Učenje igrom

Šah i robotika kao ključevi dječjeg razvoja

Dok se svijet mijenja brzinom svjetlosti, škole se suočavaju s izazovom kako pripremiti djecu za budućnost. Iz tog razloga šah i robotika postaju nezaobilazne aktivnosti za dječji razvoj.

Šah je igra koja potiče razvoj različitih vještina poput logičkoga razmišljanja, planiranja, strategije, koncentracije i analitičkoga razmišljanja. Igrajući šah, djeca uče predviđati poteze, razvijati sposobnost analize situacija i donošenja odluka. Ova igra također potiče razvoj kreativnosti i maštovitosti jer igrači moraju razmišljati izvan okvira kako bi pobijedili protivnika. Šah također potiče razvoj emocionalne inteligencije jer djeca uče kako upravljati svojim osjećajima tijekom igre, bilo da su pobjednici ili gubitnici. Osim toga, „šah u odgojno-obrazovnom procesu nudi ravnopravno natjecanje učenika različite dobi, zdrav razvoj osobnosti djeteta koji ga u konačnici može navesti da izbjegava nasilje u komunikaciji i rješavanju problema“ (Režek, 2013:72).

U okviru šahovske grupe, učenici naše škole sudjeluju na različitim natjecanjima poput *Kasparov Chess Tournament for school kids*, Josipovo Novo Virje 2024., Plazma sportske igre mladih, a ove školske godine naša je škola bila i domaćin dvaju šahovskih turnira.

Važno je napomenuti, u kontekstu današnjeg doba, kada djeca sve više provode vrijeme pred ekranima mobitela i računala, šah se nameće kao dragocjena izvannastavna aktivnost za učenike, a za sve one koji žele spojiti analitičko razmišljanje i tehnologiju, tu je i robotika.

Šah – školska razina Plazma sportskih igara mladih

Učenje s robotima

Robotika predstavlja jedinstvenu izvannastavnu aktivnost za učenike jer imaju priliku ne samo učiti o robotima, već i s njima samima. „Pri tome se uči o njima, izrađujući ih i rješavajući probleme s njima, a proces počinje sa sastavljanjem robota prepuštajući učenikima razvijanje mašte“ (Piperčević, 2016:24). Vrijednost robotike kao izvannastavne aktivnosti već prepoznaju stručnjaci poput Gojka Nikolića (2016) koji je uočio pet razloga za podučavanje robotike u školama:

1. Djeci je to zabava.
2. Učinkovita metoda poučavanja programiranja.
3. Pruža korisne sposobnosti za zapošljavanje u budućnosti.
4. Prilagođeno za djecu različitih sposobnosti.
5. Razbijanje straha od nepoznatih tehnologija.

Robotika je kao tehnološka grana u stalnom napretku, a u nekim dijelovima svijeta poput Južne Koreje, roboti su već postali i učitelji engleskoga jezika. Kod nas još ipak roboti učitelje neće zamijeniti, ali ih treba prepoznati kao vrijedan alat učenja. Osim toga, učenici često rade u timovima da bi programirali i izradili robote. To ih uči suradnji, komunikaciji i podjeli odgovornosti. Već drugu godinu zaredom sudjelujemo u *Croatian Makers ligi* gdje smo, također drugu godinu zaredom, ostvarili najbolji rezultat mlađe dobne skupine u našoj regiji te smo time pozvani i na sudjelovanje u superfinalu gdje se natječu mladi robotičari iz cijele Hrvatske. Baš kao i u šahu, učenike se robotikom potiče na rješavanje problema čime razvijaju vještine analize, logičkog razmišljanja i strategije. S obzirom na sve veću prisutnost tehnologije u svijetu, vještine stečene u robotici pripremaju učenike za buduće izazove u karijerama vezanim uz STEM područja i tehnološki sektor. Može se zaključiti da šah i robotika nisu samo aktivnosti u školi – one su putokaz boljem razumijevanju, kreativnosti i inovaciji, osnažujući mlade umove za svijet koji tek dolazi.

Od ove školske godine šah i robotiku uveli smo i u Školski kurikulum te zbog velikog interesa djece, a i zbog same koristi za razvoj samog djeteta ove ćemo aktivnosti nastaviti provoditi i dalje.

LITERATURA:

Nikolić, Gojko (2016): „Robotska edukacija: „Robotska pismenost „ante portas?“.“ *Andragoški glasnik: Glasilo Hrvatskog andragoškog društva* 20. Broj 1-2 (35): 25-57.

Piperčević, Miroslav (2018): *Programiranje mikroročunala i robotika u programu osnovnog obrazovanja*. Diss. University of Pula. Department of Information and Communication Technologies.

Režek, Siniša (2013): „Šah kao obavezna (izvannastavna) aktivnost u osnovnoj školi.“ *Poučak: časopis za metodiku i nastavu matematike* 14.56: 69-77.

Učitelj Informatike Igor Kemenović

Svečano potpisivanje ugovora u Zagrebu 6. svibnja 2024.

Rezultati Javnog poziva za poticanje rada školskih filmskih družina i svečano potpisivanje ugovora

U našoj školi već petnaest godina aktivno djeluje Medijska grupa te smo se odlučili prijaviti na *Javni poziv za poticanje rada školskih filmskih družina* koji je raspisao Hrvatski filmski savez temeljem Sporazuma o suradnji s Hrvatskim audiovizualnim centrom. Prijavili smo i opisali projekt *Filmom upoznajem sebe i svijet oko sebe* s posebnim naglaskom na snimanje dokumentarnoga filma pod naslovom *Filmske putopisne crtice o Podravini...* Provedbom ovoga projekta/programa, uz osnovni cilj razvijanje ljubavi prema filmu i filmskoj umjetnosti, planira se podcrtati važnost upoznavanja vlastitog kraja i zavičaja, očuvanja kulturnih vrijednosti, jezičnih različitosti te potom predstavljanja i upoznavanja tzv. svijeta (javnosti) s krajem u kojem učenici žive. Uz članove Medijske grupe i voditeljicu Katarinu Franjo, u provedbu projekta bit će uključeni i članovi Novinarsko-literarne grupe s učiteljicom Danijelom Sunara-Jozek te članovi GLOBE grupe i učitelj Darko Herbai. Našoj školi odobrena je potpora od 1.300,00 eura, dobiveni iznos koristit ćemo za opremanje školske filmske družine i pomoći će nam u ostvarivanju spomenutoga projekta.

Voditeljica Medijske grupe Katarina Franjo i ravnateljica Marica Cik Adaković

Svečano potpisivanje ugovora održano je u ponedjeljak 6. svibnja 2024. u Matici hrvatskoj u Zagrebu, a potpisivanju su pribivale ravnateljica Marica Cik Adaković, prof. i voditeljica Medijske grupe Katarina Franjo, prof. Detalji vezeni uz Javni poziv objavljeni su na http://www.hfs.hr/novosti_detail.aspx?sif=6542 te ih možete pročitati u nastavku. Na *Javni poziv za poticanje rada školskih filmskih družina u školskoj godini 2023./2024.* koji je 15. ožujka 2024. raspisao Hrvatski filmski savez temeljem Sporazuma o suradnji s Hrvatskim audiovizualnim centrom, zaprimljeno je 70 prijava. O rezultatima je odlučivalo peteročlano Povjerenstvo u sastavu dr. sc. Ana Đorđić, predsjednica Hrvatskog filmskog saveza, Ivana Ivančić Medved, viša savjetnica za natjecanja i smotre pri Agenciji za odgoj i obrazovanje, Stojanka Lesički, mentorica školske filmske družine OŠ Sveti Petar Orehovec, Ingrid Padjen Đurić, viša stručna savjetnica za filmsku pismenost pri Hrvatskom audiovizualnom centru i Sanja Zanki Pejić, članica Hrvatskog audiovizualnog vijeća. Povjerenstvo je za financijsku podršku na navedeni poziv odobrilo 34 potpore u ukupnom iznosu od 39.800,00 eura.

Voditeljica Medijske grupe Katarina Franjo

Proslava Majčina dana i Dana obitelji

Društvo „Naša djeca“ Virje već tradicionalno obilježava Majčin dan i Dan obitelji. Ovogodišnja priredba održala se u petak 3. svibnja 2024. u Društvenom domu u Virju s početkom u 17 sati. Polaznici Dječjeg foruma „Iskrice“ uvježbali su recitacije, pjesme i ples za svoje roditelje i sve posjetitelje. Učenici 1. a razreda pridružili su se čestitkama za Majčin dan pjesmom *Mojoj mami*. Svojim pjevanjem izmamili su i pokoju suzu u majčinom oku, a publika ih je nagradila pljeskom.

Razredna učiteljica Maja Šoš

Geografska filmska večer

Geografska filmska večer s učenicima šestog razreda održana je 14. prosinca 2023. bila je uzbudljiv događaj koji je spojio zabavu i učenje. Učenici su se okupili kako bi zajedno uživali u filmu *Finding Ohana*, koji je pružio ne samo zanimljivu filmsku avanturu, već je otvorio i prozor u dojmiv svijet geografije.

Film *Finding Ohana* vodi gledatelje na nevjerojatno putovanje na Havaje otkrivajući bogatstvo prirode, kulture i povijesti tog predivnog arhipelaga. Učiteljica Geografije Sonja Kalanj, koristeći film kao alat, dodatno je proširila lekcije iz Geografije potičući rasprave o ekologiji, klimatskim promjenama i važnosti očuvanja prirode. Ovom avanturom učenici su ne samo uživali u priči, već su stekli i dublje razumijevanje geografskih i ekoloških aspekata Havaja čime su potaknuli svoju radoznalost i svijest o važnosti očuvanja naše planete.

Učiteljica Sonja Kalanj

Prisustvovali smo i nastupili na 6. Susretu dramskih školskih družina u Virju

Radionicu za učenike održao diplomirani glumac i slobodni umjetnik Danijel Radečić

Pod krilaticom *Pljesak, molim, za kazališne amatere* 27. travnja 2024. godine u organizaciji Glumišne družine Virje upriličen je Susret dramskih školskih družina u Virju. Program su zanimljivim izlaganjem o virovskom učitelju i hrvatskom književniku Đuri Sudeti, u čiju se čast svake godine u travnju i provodi Sudetin vikend, otvorile Lana Modrić i Lea Špoljar, članice Novinarsko-literarne grupe naše škole. Ove godine su na Susretu igrale i nastupile ove družine: Scenska radionica razredne nastave Osnovne škole Ferdinandovac, Dramsko-scenska družina OŠ Koprivnički Bregi, Dramske razbibrige OŠ Molve, Mala dramska scena Kulturne udruge Tomislav Franjić, Kalinovac, Dramsko-scenska skupina OŠ „Prof. Blaž Mađer“

Novigrad Podravski, Medijska grupa OŠ prof. Franje Viktora Šignjara, Virje i Mala dramska skupina Glumišne družine Virje. Učenici su se predstavili dramsko-scenskim igrama, igrokazima, monolozi- ma i krasnoslovima, a pripremale su ih voditeljice i mentorice: Vlasta Golub, Marija Halaček, Sanja Danček, Sanja Miklič, Dijana Bagarić Mišura, Danijela Sunara-Jozek, Đurđica Krčmar Zalar i Katarina Franjo. Program su vodile učenice naše škole Lea Špoljar i Lara Brčković. Na samom kraju Dramsku radionicu održao diplomirani glumac i slobodni umjetnik Danijel Radečić. Ovo je za sve sudionike bio divan dan proveden u igri i druženju.

Voditeljica Medijske grupe Katarina Franjo

Svi sudionici 6. Susreta dramskih školskih družina u Virju

Leoni Štauber osvojila 3. mjesto na Županijskom natjecanju iz geografije

U Osnovnoj školi Ferdinandovac 22. ožujka održano je Županijsko natjecanje iz geografije, a jedna od sudionica tog natjecanja bila je Leoni Štauber, učenica 6. razreda naše škole. Leoni je osvojila 3. mjesto, a mentorica joj je učiteljica Geografije Sonja Kalanj.

Mentorica opisuje Leoni kao učenicu koja ima sposobnost analize i razumijevanja geografskih fenomena te veliku strast prema istraživanju. Osim volje i talenta prije samog natjecanja Leoni i mentorica provele su mnogo sati u pripremanju.

Natjecanje je okupilo talentirane učenike iz cijele županije, a Leoni je zablistala svojim znanjem i strašću za geografijom.

Leoni je ovo izvanredno postignuće postigla uz podršku mentorice Sonje Kalanj koja je prepoznala njezinu strast prema geografiji i poticala je da dosegne svoj puni potencijal. Napornim pripremanjem i neumornim radom Leoni je pokazala ne samo svoje znanje već i svoju predanost i upornost.

Ovo postignuće ne samo da je Leoni donijelo osobno zadovoljstvo, već je i ponosno predstavljanje Osnovne škole prof. Franje Viktora Šignjara Virje na geografskoj karti županije.

Čestitamo Leoni Štauber na izvanrednom postignuću i želimo joj još mnogo uspjeha u budućnosti!

Mentorica Sonja Kalanj

Mentorica Sonja s učenicom Leoni

Postavljeno knjižno stablo u Sudetinom kutku

U četvrtak 26. listopada 2023. u Sudetinom kutku ravnateljica Marica Cik Adaković, knjižničarka Đurđica Krčmar Zalar, učitelj Likovne kulture Josip Kovačić, učiteljice Hrvatskoga jezika Katarina Franjo i Danijela Sunara-Jozek s polaznicima Malih knjižničara, Medijske grupe i Novinarsko-literarne grupe svečano su otvorili knjižno stablo. Ovaj je događaj još jedna aktivnost u sklopu projekta *S knjigom izlazim* koji se u našoj školi provodi već nekoliko godina.

Aktivnost je započela još prošle nastavne godine radionicom povodom Dana materinskoga jezika kada su učenici osmišljavali posebnu policu za knjige koja će krasiti školski kutak posvećen hrvatskom književniku i virovskom učitelju Đuri Sudeti. Učeničke ideje u knjižno stablo pretvorio je učitelj Josip Kovačić, a na njemu se nalaze knjige zavičajnih književnika te stručne knjige koje su namijenjene odraslima koji dolaze u našu školu. Korisnici sami upišu naslov knjige te nadnevak posuđivanja. Ovim je događajem obilježen Mjesec hrvatske knjige koji se održava od 15. listopada do 15. studenoga 2023. pod krilaticom *Nek' ti riječ ne bude strana(c)*, ali i obljetnicu smrti zavičajnoga književnika Frana Galovića. Njegovi su stihovi ispisani na lišću koje krasí stablo.

Velika podrška u realizaciji projekta nam je gospođa Marija Tomić, a s obzirom na to da je naš bivši učenik Petar Sočec bio jedan od sudionika projekta *S knjigom izlazim* i njegov literarni ostvaraj nalazi se ispisani na stablu.

Smjenom godišnjih doba i naše će stablo mijenjati svoj vizualni identitet.

Dođite u našu školu, sjednite u Sudetin kutak i pročitajte koji redak.

Kad srce kaže „DA” čitanju!

Polaznice Medijske grupe ukrašavaju stablo jesenjim motivima koji se tijekom godine prilagođavaju godišnjim dobima i obilježavanju važnijih datuma.

Lanin rad nagrađen na županijskom antikorupcijskom natječaju

Polaznica Novinarsko-literarne grupe Lana Modrić 11. prosinca 2023. pribivala je svečanoj dodjeli nagrada i zahvalnica za sudjelovanje u kreativnom natječaju *Moja županija bez korupcije* u koprivničkom Domoljubu. Pod mentorstvom učiteljice Danijele Sunara-Jozek Lana je napisala pjesmu pod naslovom *O(ne)čišćena korupcija* s kojom je osvojila 2. nagradu u kategoriji literarnih radova od 5. do 8. r.

Natječaj je osmu godinu zaredom raspisalo Antikorupcijsko povjerenstvo Koprivničko-križevačke županije, a namijenjen je učenicima osnovnih i srednjih škola u kategoriji literarnoga, likovnog i videostvaralaštva. Tema ovogodišnjega natječaja bila je *I korupcija onečišćuje okoliš*, a sveukupno je pristiglo 116 radova u sve tri kategorije. Cilj natječaja je kod mladih razvijati osobnu i društvenu odgovornost u stvaranju društva s nultom tolerancijom na korupciju. Prisutnima se obratio župan Koprivničko-križevačke županije Darko Koren, gradonačelnik Koprivnice Mišel Jakšić, predsjednica Antikorupcijskoga povjerenstva Renata Glavica, dok se u ime nagrađenih učenika i učenica obratila učenica Srednje škole „Ivan Seljanec” iz Križevaca Lucija Štefun, a nagrađenih mentora i mentorica učiteljica Danijela Sunara-Jozek.

Detaljnije možete pogledati na poveznici Koprivničko-križevačke županije <https://kckzz.hr/hr/novosti/item/3992-kreativnim-ucenicima-i-mentorima-urucene-nagrade-u-sklopu-natjecaja-moja-zupanija-bez-korupcije>.

Danijela Sunara-Jozek, prof.

Recimo „DA” čitanju

Putovali Hrvatskom i Austrijom

Učenici osmih razreda posljednju su godinu osnovnoškolskog obrazovanja iskoristili za učenje na onaj zabavniji način – putujući s učiteljicama Nikolinom Zglavnik Matica, Danijelom Sunara-Jozek, Katarinom Franjo i učiteljem Igorom Kemenovićem.

Vukovar

Početkom prosinca, točnije 5. i 6. prosinca, bili su na dvodnevnoj izvanučioničkoj nastavi u sklopu projekta *Posjet učenika osmih razreda Vukovaru*. U ta dva dana posjetili su: Memorijalni centar Domovinskoga rata, Gradski muzej, Muzej vučedolske kulture, Spomen-dom hrvatskih branitelja na Trpinjskoj cesti, Kukuruzni put – Put spasa, crkvu sv. Filipa i Jakova, Memorijalno groblje žrtava Domovinskog rata, Spomen-dom *Ovčara*, masovnu grobnicu na Ovčari, Velepromet i Borovo Commerce te Mjesto sjećanja – *Vukovarska bolnica 1991.*

Osmiši u šetnji Vukovarom

Zagreb

Dana 18. prosinca 2023. otputovali su u Zagreb pogledati mjuzikl *Ljepotica i Zvijer* u izvedbi Zagrebačkog gradskog kazališta „Komedija“ koji je prikazan u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, a prije mjuzikla prošetali su Zagrebom koji je bio odjeven u božićno ruho.

Učenica Cindy Bingula, 8. b u dijelu svojega osvrta napisala je: *Glavnu ulogu Belle imala je Vanda Winter koja je izvrsno prenijela Bellin karakter i do posljednje je minute bila u svom liku što upotpunjuju izvrsne pjevačke sposobnosti.*

(...) svakako je vrijedilo pogledati ovu čarobnu predstavu s predivno osmišljenom scenografijom.

Pokraj Spomen-doma hrvatskim braniteljima

Uživali u mjuziklu *Ljepotica i Zvijer* u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog nakon obilaska Adventa u Zagrebu.

Testirali su svoja nepca kušajući 300-tinjak vrsta čokolade u tvornici čokolade Zotter u Riegersburgu.

Austrija

I... za kraj nastavne godine otputovali u Austriju. Prvo su posjetili tvornicu čokolade Zotter u Riegersburgu. Daljnje učenje nastavili su u Grazu, malom austrijskom gradu koji je poznato kulturno i sveučilišno središte gdje su razgledali: otok na Muri (Murinsel), Schlossberg, Uhrturm, katedralu sv. Katarine, mauzolej cara Ferdinanda, Glavni trg, Gradsku vijećnicu...

Uspinjačom došli na Schlossberg koji je poseban zbog Uhrturma.

Izlet đakov 2. a i 2. b razreda

V ponedjeljak 22. 4. 2024. smo z autobusom išli u Đurđevac. Tam smo išli u Posjetiljski center gdje smo videli mamutove kosti i kako su nastali Đurđevčki peski. Posle toga smo išli u Stari grad gdje smo slušali o Legendi o Picoke. U galeriji smo pogledali lepe slike Podravine. U Hrvatski Sahari so nas dočekali mali i smešni kozlići, deve, konji, birke i magarci. Krej hostela u Boriku smo igrali stare igre: gađanje lukom i strelom, vlekli smo vože, skakali u vrećaj i gađali limenke. Nakon kaj smo se dobro nabežali i naobeduvali, krenoli smo prema Brodiću. Tam nas je dočekal gospon Karlovcan koj nam je pokazal konje i starinske stvari. Z vagone koje je vlekak traktor došli smo do Drave. Vozili smo se po Dravi na brodu koj se zove Galija. Baš je bilo lepo videti kak Drava teče, al' je bilo malo zdeno.

Dok smo išli prema Virju, stali smo na Đurđevčke peske i vidli pravo pustinju u koji neje vroče. Došli smo doma u Virje s punemi patikami peska i puni lepih doživljaja.

Dina Čagran
i Ana Makar, 2. a

Četvrtaši pred Muzejom krapinskih neandertalaca

Drugašići na imanju obitelji Karlovcan u Brodiću

Učiteljice Sanjica i Maja s četvrtašima pred Trakošćanom

Učenici 6. a i 6. b razreda s razrednicama Ivanom i Sonjom na Papuku

Učenici 4. a i 4. b sa svojim učiteljicama Sanjicom Kovač i Majom Paskom Šabatović dana 23. svibnja 2024. putovali su po Hrvatskom zagorju (Muzeju krapinskih neandertalaca i Trakošćan).

Šestaši sa svojim razrednicama Ivanom Dautanec i Sonjom Kalanj 17. svibnja 2024. putovali su istočnom Hrvatskom. Posjetili su Park prirode Papuk i Park šumu Jankovac te se zabavili u Adrenalinskom parku Duboka.

Auf Deutsch bitte!

Wir haben viel gelernt und das macht uns sehr glücklich!

Vele da je njemački jako žmekek. El razmete ovo?!

Zela sem **šlapu** i pogodila z njom v zid kaj se je mam z njega **farba** skinola. Mama mi je dala **šmirgla** i morala sem **šmirglati** kaj bo tata pak povapnil. Od jada sem otišla do **frižidera** i pojeła sega **špeka**. Baš dok sem zadnjega komadiča nametala v zobe, zval me je deda z **lojtre** da mu mam donesem **šarafcigera** i **ziherico**.

Baka se neje preveč zamarala z našemi problemi. Otišla je na **plac** i kupila si: **paradajza**, **karfiola**, **lorbera**, **grinzaiga**, a v dućan je otišla po **prezle** i **putra**. Da čem kesne doma dojde, sela je v **birc**, pozvala svojo omiljeno **kelnerico** i popila pravo tursko kavo koja ima puno **soca**.

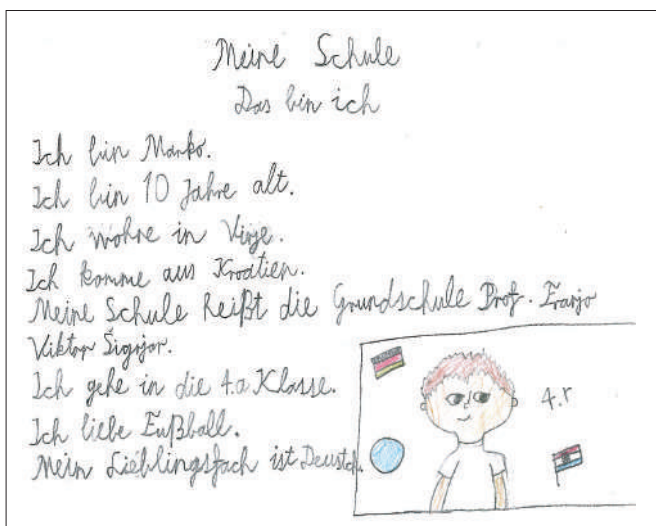
Dok je bezbrigaša sedela, gledela je stranjskoga čoveka kak se srdi oko auta jer ga je mučil **auspuh**, a i pod **haubom** se nekaj kadelo.

Taj den je bil kak pravi **ringišpilj**!

Verujem da ste nekaj razmeli, a da vam otkrijemo jedno tajno – crlene reči so njemačkoga podretla.

Matilda Martinčić, 2. a

Marko Antoljak, 4. a

Anja Jankić, 2. a

Lucija Brodarić, 2. a

Dina Čagan, 2. a

Antonija Lovković

Mateas Begović

Alen Ormanec

Ena Bosorić

Doroteja Kuhtić

Luka Ormanec

Gabriel Stepić

Evan Matiša

Ela Hrzenjak

Luka Večenaj

Ida Jambrošić

Razrednica Nikolina Zglavnik Matica,
učiteljica Njemačkoga jezika

Matija Litvić

Ivan Benkek

Lana Makar

Petra Bogdan

Sara Čiček

Tia Hrzenjak

Cindy Bingula

Ana Cenkovičan

Domagoj Grčić

Ana Kolić

Emanuel Begović

Ivano Bukovčan

Ivan Šklebar

Neven Balog

Karlo Mesarov

Razrednica Danijela Sunara-Jozek,
učiteljica Hrvatskoga jezika

Monika Prvčić

Lea Špoljar

Mihael
Kolić

Leona Kokotić

Emina Račan

Karla Posavec

Lana Tomec

Karlo Posavec

Lara Brcković

Laura Mamić

Lucija Posavec

Patricija Toth

Razrednik Zlatko Bočkaj,
vjeroučitelj

Nika Sočec

Petar Janković

Veronika Turčič

Petar Puškaš

Natjecanja, smotre, natječaji	Učenci, razred	mentor	Postignut uspjeh
LiDraNo	Petar Janković, 8. c Karla Posavec, 8. c Karlo Posavec, 8. c Lara Brcković, 8. c Emina Račan, 8. c Klara Posavec, 5. b Marija Zalar, 5. b Lana Modrić, 7. b Cindy Bingula, 8. b	Katarina Franjo Danijela Sunara-Jozek	međuopćinska razina županijska razina Rad Cindy Bingula predložen za državnu razinu.
Natjecanje iz biologije	Jakov Bušić, 7. c Ida Jambrošić, 8. a Ena Bosorić, 8. a Lea Špoljar, 8. b	Željka Kišić	5. mjesto županijsko 6. mjesto županijsko školsko školsko
Natjecanje iz njemačkog jezika	Ida Jambrošić, 8. a Ena Bosorić, 8. a Karlo Mesarov, 8. b Cindy Bingula, 8. b	Nikolina Zglavnik Matica	3. mjesto županijsko 5. mjesto županijsko 5. mjesto županijsko školsko
Sigurno u prometu	Marija Zalar, 5. b Petar Ivančić, 5. b Davor Krčmar, 5. a Iva Špoljar, 5. b	Marijo Oštrkapa	6. mjesto županijsko 14. mjesto županijsko 16. mjesto županijsko 10. mjesto županijsko
Međužupanijska smotra i natjecanje hrvatskih GLOBE škola	Leona Modrić, 5. a Lana Modrić, 7. b Katrin Kemenović, 7. b	Darko Herbai	4. mjesto međužupanijsko
Modna lasta	Marija Zalar, Iva Špoljar i Klara Posavec, 5. b (ekipno) Lukas Štauber, 5. b (pojedinačno) Ena Vinković, 5. b (pojedinačno)	Željka Kišić	Sudjelovanje u natječaju (izrada plakata)
Literarni natječaj „SRCE MI SE SMIJE“	Leon Posavec, 2. razred PŠ Šemovci	Draženka Patačko	1. mjesto
Natjecanje iz geografije	Ela Lončar, 6. b Leoni Štauber, 6. b Cindy Bingula, 8. b Lea Špoljar, 8. b Karlo Mesarov, 8. b Ida Jambrošić, 8. a Ena Bosorić, 8. a	Sonja Kalanj	3. mjesto županijsko (Leoni Štauber)
EkoVizija: Inovativna rješenja za budućnost planete (Projekt – Klimatski detektivi)	Marta Čiček, Ela Lončar, Bianca Matonićkin, Ana Rajčić, Leoni Štauber, 6. b	Sonja Kalanj	Jedan od tri najbolja učenička projekta u kategoriji osnovnih škola u Republici Hrvatskoj
11. Okolišni filmski festival (Filmski rad - Klimatske promjene i globalno građanstvo)	Marta Čiček, Ela Lončar, Leoni Štauber, 6. b	Sonja Kalanj	Jedan od šest najboljih učeničkih radova u okviru dječjeg programa u Republici Hrvatskoj
Javni poziv za poticanje rada školskih filmskih družina koji je raspisao Hrvatski filmski savez temeljem Sporazuma o suradnji s Hrvatskim audiovizualnim centrom.	Medijska grupa	Katarina Franjo (suradnici Danijela Sunara-Jozek, Darko Herbai)	Našoj školi odobrena je potpora od 1.300,00 eura, zaprimljeno je 70 prijava, Povjerenstvo je odobrilo 34.
Natjecanje iz stolnog tenisa	Tara Posavec, 6. a Marta Cikoš, 6. a Klara Posavec, 5. b Maura Mićurin, 5. a	Zlatko Bočkaj	Županijsko natjecanje u Koprivnici – 3. mjesto
kreativni natječaj Antikorupcijskog povjerenstva Koprivničko-križevačke županije <i>Moja županija bez korupcije</i>	Lana Modrić, 7. b	Danijela Sunara-Jozek	2. nagrada
Lovrakovi dani kulture	Lea Špoljar, 8. b	Danijela Sunara-Jozek	Sudjelovanje na natječaju
Literarni natječaj <i>Odjeci Naklade Ljevak</i>	Lea Špoljar, 8. b	Danijela Sunara-Jozek	Rezultati još nisu objavljeni.
1. Republički natječaj Bjelovarskog kazališta <i>Perom u kazalište</i>	Klara Posavec, Marija Zalar, Iva Špoljar, Vanesa Balog i Tia Horvat	Đurđica Krčmar Zalar	Pohvala dramskog teksta <i>Godišnja doba.</i>
4. Kalnovečki razgovori	Tia Horvat, Vanesa Balog, Iva Špoljar, Marija Zalar i Klara Posavec	Đurđica Krčmar Zalar	Pohvala dramsko-scenske igre <i>Godišnja doba.</i>

Kajkavski etnografski kviz održan 8. studenoga 2023. trideset i prvu godinu zaredom na kojem su nas predstavljale učenice Lara Brković i Emina Račan s učiteljicom Katarinom Franjo.

Svi sudionici 9. Male virovske prkačijade održane 17. svibnja 2024. na kojoj su nas predstavljali učenici 4. b razreda Klara Frajt i Filip Šoš s učiteljicom Majom Paska Šabatović.

Nitko sam ne može činiti velike stvari, ali svatko može činiti male stvari s velikom ljubavlju. Tek zajednički možemo činiti velike stvari.

blažena majka Terezija

U našoj školi vodimo se mišlju majke Terezije i mnogobrojni projekti usmjereni su na zajednički rad i suradnju. Projekt Kajkavski etnografski kviz traje preko trideset godina, a Mala virovska prkačijada sljedeće godine održat će se deseti put zaredom. Riječ je o projektima koji ne povezuju samo nas u Školi, nego i sudionike iz okolnih škola.

Zajedno možemo učiniti mnogo!